

Kıbrıs'ta

Sosyalist GERÇEK

Siyasi Gazete

OCAK 2003, Yıl 6 Sayı: 88 - Fiyatı: 500,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

BARİŞ İÇİN KARARLI OLMALIYIZ

26 Aralık'tan sonra, 14 Ocak'ta da vatandaşlar meydanlara sığmadı.

DENKTAŞ İSTİFA

SUSMA SUSTUKÇA KIBRIS ELDEN GİDECEK

KIBRISTA BARİŞ ENGELLENEMEZ

sloganlarıyla meydanları inleten halkımız barış istiyor.

BAŞYAZI

Halkımız meydanlarda barış için haykırırken baba Denktaş'ın oğlu Serdar Denktaş, 13 Aralık'ta

barış anlaşması imzalanıncaya kadar meydanları terk etmek istemeyen halkımıza barış anlaşması imzalanacak diye yalan söyleyip onları yatıştıran DP lideri Serdar Denktaş, Türkiye Cumhuriyeti'nin temsilcisi olarak memleketimizde bulunan TCBMM Başkanı Bülent Arınç ile birlikte bunca vatan daşı küçümseyip, mitinglerle sonuç alınmayacağını ilan etti. Bu sefer vatandaşa 'barış anlaşması imzalanacak' yalanını söyleme gerekliliğini bile duymadı. Demesine göre, mitingler barış için değil, 'ben senden daha güçlüyüm' iddiası ile yapılmaktaymış. Eğer mitingler barış için, halkımızın barışı elde etmesi için yapılmıyorsa; eğer Serdar Denktaş meydanları boşaltmak için 'barış anlaşması imzalanacak' yalanına baş vurmak zorunluluğunu bile hissetmeyip, 'mitinglerle bir şey elde edilmez' diyebiliyorsa, barış hareketinde sorunlar var demektir. Serdar Denktaş barış anlaşmasını imzalamak veya imzalamamak

işinin kendisine ve babasına kaldığını biliyor demektir. Barış hareketinin bazı bileşenlerinin bu mitingleri halkımızın Denktaş'a rağmen barışı elde etmesini örgütleme aracı değil, 'ben senden daha güçlüyüm' demek için yaptığını biliyor demektir. Barış hareketi, toplam 200 000 nüfuslu bir ülkede 60-80 bin vatandaşı bir meydanda toplayabilen güce ulaşmış bu barış hareketi, kendisini böylesi zayıf bir konuma sokmamalıdır. Barış anlaşmasının imzalanmasının baba oğul Denktaş'ların ellerine terk edilmeyeceğini, bu anlaşmayı baba oğul Denktaş'ın yapmama ihtimalinin çok yüksek olduğunu bilen halkın, bu anlaşmayı yapmak için inisiyatifini ele alacağını, ele alması gerektiğini, barış inisiyatifinin tüm unsurları anlamalı ve halkımıza anlatmalıdır. Eğer BMB Platformu barış hareketinin gerçek ve tek temsilcisi olarak halkımızın önüne geçmez, onların temsilcisi olarak, baba oğul Denktaş anlaşmayı imzalamayı red ettiği oranda, halkımız adına anlaşmayı imzalamayı üstlenmez ise, bu iş, barış işi, baba oğul Denktaş'ın ellerine

bırakılırsa, BU iş; OLMAZ, barış imzalanmaz, Kuzey Kıbrıs'taki mahkumiyetimiz son bulmaz! Serdar Denktaş mitinglerle bir şey elde edilmez diyorsa, BMB Platformu sadece miting yapma örgütü olmadığını, halkımızın temsilcisi olduğunu, onlar adına anlaşma imzalama yetkisine sahip olduğunu ortaya koymaya başlamalıdır. Serdar Denktaş mitinglerle bir şey elde edilemez diyorsa, BMB Platformu sadece miting yapma örgütü olmadığını, halkın barış için örgütlemiş, barışı yapmak için halkın örgütlü gücünü ardına almış, halkın gerçek temsilcisi olduğunu ortaya koymalıdır. Halkın temsilcilerinin kendisine 'barış imzala' emrini verdiği bir kuruluş haline gelmeli ve Serdar Denktaş'a, mitinglerle bir şey olmayabilir, ama barış imzalanacaktır, halkımızın emri üzerine tarafımızdan imzalanacaktır diyebilmelidir! Yoksa birileri Serdar Denktaş'ın demesiyle 'ben senden daha güçlüyüm' demek için mi miting yapıyor bizlere?

Kıbrıs Sosyalist Partisi, TKP'nin Denктаş inisiyatifindeki toplantılardan çekilmesini doğru bir adım olarak değerlendirilir ve destekler

8 Ocak 2003 tarihli Afrika gazetesinde ;

"Diğer yandan dün YBH, BKP ve KSG yetkililerini CTP Genel Merkezine davet eden CTP yetkililerinin TKP'den şikayetçi olduğu ve bu konuda onlardan destek istediği öğrenildi." şeklinde bir haber yayımlanmıştır.

1. CTP yetkililerinin 7 Ocak tarihinde barış yanlısı partileri Genel Merkez'lerine davet ettiği doğrudur ve partimiz Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP)'de bu davete katılmıştır. Haber yazısında bahsi geçen "KSG'nin bu toplantıya katıldığı haberi doğru değildir. Herhalde, toplantıya katılan KSP ifade edilmek istenirken bir yazım veya basım

hatası neticesinde KSP, "KSG" olarak yazılmıştır.

2. Söz konusu toplantıda CTP yetkililerinin "TKP'den şikayetçi olduğu ve destek istediği" şeklindeki ifade, bizim açımızdan, kesinlikle doğru değildir.

3. KSP'nin, tüm platformlarda, Kıbrıs sorununun geline bu aşaması konusunda ortaya koyduğu siyaset açık ve nettir: Denктаş Kıbrıs Türkleri'ni temsil etmemektedir ve Kıbrıs Türk halkına daha fazla zarar vermemek için derhal istifa etmelidir. Kıbrıs Türk halkının talepleri ve beklentileri ile Denктаş ve onun arkasındaki ABD ve TC güçlerinin Kıbrıs sorununun çözümü konusundaki siyasetleri arasında görüşülecek veya uzlaşılacak

herhangi bir nokta yoktur.

Denктаş ile birlikte, rejimin meclis ve hükümet gibi diğer organları da halkın iradesini temsil etmemektedirler. Biz, 26 Aralık mitinginden sonra ortaya konan halk iradesinin BMBP temelinde ve öncülüğünde somut gerçeğe dönüştürülmesi gerektiğini ısrarla talep ediyoruz ve bu konuda çalışma içerisindeyiz. Bizim önerimiz, halkımızın alternatif iktidar organlarını seçip sürece müdahale edecek inisiyatifi ele almasıdır.

9 Ocak 2003

Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP)
Siyasi Büro Sekreteri
Kazım Öngen

SİYASET OYUNU YA BARIŞ? BARIŞLA OYUN OYNANMAZ!

Sol partilerimiz 'BM çatısı altında, doruk anlaşmaları ışığında, federal ve AB üyesi birleşik Kıbrıs' çözüm planıyla siyaset yaptılar. Stratejik hedefleri buydu.

Biz yoldaşlara bu stratejik hedefin yanlışlığını belirtmenin yanında şunu da önerdik: eğer stratejik hedef bu ise, o zaman Kuzey ve Güney'in sol partileri bir araya gelip bu çözüm türünü somut olarak, detaylı bir şekle sokup ortaya çıkarırlar. Hem Kuzey'de, hemde Güney'de halkımıza işte iki milliyetten halkımızın ortak çözüm önerisi budur, bu öneriyi destekleyen partileri kuzey ve güneyde iktidara getirin ki Kıbrıs'ı birleştirilim ve Kıbrıs'ı bir barış adasına dönüştürelim dedik. Bunu yaparlarsa kendilerini destekleyeceğimizi de bildirdik.

Bu yapılmadı. Bu çözüm türünün alacağı şekil, içereceği kurallar Denктаş ve Klerides'in, onların arkasındaki emperyalistlerin ellerine bırakıldı.

Bu çözüm türünün, bu stratejik hedefin bugünkü pratik şekli nedir? Kuzey ve Güney'deki partilerimizin kendi aralarında bir araya gelip şekillendirmeyi red ettiği bu stratejik hedefin şu anda öne sürülen şekli nedir? Annan Planıdır!

Benim çözüm önerim 'BM çatısı altında oluşturulan federal ve AB üyesi birleşik Kıbrıs'tır' diyeceksin; bu planın detaylı formülasyonunu Kuzey ve Güney'den bir araya gelip ortaya koymayacaksınız; ve ondan sonra da Annan efendi bunu yapınca hem Kuzey'de, hem de Güney'de bu planda kabul edilemez yönler vardır deyip hem kuzeyde, hemde güneyde kendi burjuvaların-anavatanların için daha iyi sonuçlar elde etmek amacıyla Annan Planı'nda değişiklikler önereceksin -ve hala daha bir araya gelip ortak bir plan oluşturamayacaksınız-, buna 'herkesi tatmin edecek bir plan yaratma' adı takacaksın, ve de bekleyeceksin ki anlaşma olsun.

Hali hazırda Denктаş ve Türkiye Annan Planı'nı kendileri için daha iyi hale getirmek amacıyla değişiklik önerileri ortaya koydular. Bu önerilerin, Annan Planı çerçevesinde bir yığın tavizlere zorlanmış olan Kıbrıslı Rum burjuvazisi ve Yunanistan için kabul edilemez olma ihtimali yüksektir. Kaldı ki, Kıbrıslı Rum burjuvazisi de Denктаş ve Türkiye'nin daha fazlasını koparma, veya var olan durumu sürdürme amaçlı diplomasi nedeniyle anlaşmanın imzalanmaması olmasa durumunu kullanıp, Annan Planı'ndan kendileri için daha iyi sonuçlar almak, veya anlaşma olmazsa da ileride oluşacak şartlarda daha iyi sonuçlar elde etmek ümidiyle anlaşmaya itirazlar getirmektedir.

Bu şartlarda ne olacak? Ya birileri Denктаş ve Klerides'e şu veya bu şekle sokulmuş, şu veya bu kesimin istekleri yönünde, şu veya bu kesimin ise zararına olan, yeniden ayarlanmış Annan Planı'nı empoze edecek, veya anlaşma olmayacak. 'Herkesi tatmin eden çözüm' lafı burjuva dünyada palavradır!

Bu şartlarda biz, birinci olarak daha önce yaptığımız öneriyi tekrarlıyoruz: tüm sol partiler, en azından bu stratejinin yaratıcısı ve esas savunucusu olarak AKEL ve CTP bir araya gelip, Annan Planı'na son şeklini versinler. Ve bu anlaşma imzalanmasın. Dektaş ve Klerides imzalamasa da bu anlaşma imzalanır. Bunu ne Denктаş ve Klerides, ne Türkiye, Yunanistan ve İngiltere, ve ne de BM ve AB önleyemez. ABD de önleyemez! Kıbrıs'taki

yerli işbirlikçileri, orduları ve ajanlarıyla birlikte bile önleyemezler!

Mevcut barış hareketinin partilerimizden bunu istemek hakkı ve de görevidir. Mevcut barış hareketi böylece oluşturulacak bir Annan Planı'nın hayata geçirilmesini garanti altına almak için Kuzey ve Güney'de dal ve budak salmış, kitlesel bir barış hareketine dönüşmelidir. Böylesi bir Annan Planı'nda öngörülen referandumlarda hemen hemen yüzde yüz evet oyu çıkaracak, ve planda öngörülen Kuzey ve Güney meclislerinde seçilecek vekilleri belirleyip onların seçilmesini, ve böylece planın barışçıl uygulanışını garantileyecek bir barış hareketi yaratılmalıdır.

Mevcut barış hareketi bu konumda değildir.

Mevcut şekliyle Annan Planı'nın uygulanmasına karşı çıkan, böylece barışı engelleyen esas kesim olarak Denктаş ve Türkiye olduğu için, barış hareketi de esas olarak, ve gayet haklı olarak Kuzey'de daha yaygındır. Bu hareketin Güney'de de yayılmaması hareketin bir zaafıdır.

Mevcut barış hareketinin Güney'de de yaygın olmaması zaafının nedeni, hareketin temel zaafından kaynaklanmaktadır. Güney'deki sol ve barışsever partilerimiz Klerides ve Yunanistan'la, Kuzey'deki sol ve barışsever partilerimizse Denктаş ve Türkiye ile birlikte hareket ederek Annan Planı'nın imzalanması çabası içindedirler. Bu çabalar barış hareketinin 'Annan Planı'nın derhal imzalanması' sloganını, yavaş yavaş, fakat kesin bir şekilde 'Annan Planı'nın müzakere edilerek imzalanması' sloganına dönüştürmektedir.

Burada bahsi geçen müzakere sol ve barışsever partilerimiz arasında, bilhassa da AKEL ve CTP arasında bir müzakere olarak belirlense, bir haftada bu işi bitirin ve anlaşma imzalasın diyebilirdik. Bunu hep birlikte garanti altına alabilirdik. Gel gelelim, bu sloganda bahsi geçen müzakere Klerides-Yunanistan bir yanda, Dektaş-Türkiye öbür yanda (diğer hak iddası olan hak yiycileri saymıyoruz bile), bunlar arası bir müzakeredir.

Böylesi bir içerikle, böylesi bir sloganın siyasi, pratik anlamı şudur: bay burjuvalar, kendi aranızda görüşün ve anlaşın. Böylesi bir sloganla sürdürülen barış hareketinin amacı, burjuvaları, kendi aralarındaki görüşmeler üzerinden, kendi aralarında anlaşacakları bir anlaşma üzerinden barışa zorlamaktır. Daha fazlası değil!

Böylesi şartlarda Güney'de Klerides ve ulusal konsey'e, Kuzeyde Denктаş ve Türkiye'ye bu anlaşmanın içeriği konusunda, 'nelerin müzakere edilmesi konusunda' öneriler sunmak, bunlar anlaşmadıklarında bunların anlaşamamalarının nedenlerine ortak olmak anlamına gelecektir. Sol, barışsever kesimden gelen ve karşı tarafın kabul etmediği bir tek öneri bu iş için yeterlidir. Siz şunu önerdiniz Rumlar kabul etmedi! Siz şunu önerdiniz Türkler kabul etmedi! Ve barışın elde edilememesinin, anlaşma olmasının mesuliyeti bizim omuzlarımıza yüklenecektir.

Barış hareketi bu burjuva oyuna gelmemelidir. Hem kuzeyde, hemde güneyde bu burjuva oyunu oynamayı reddetmelidir.

Barış hareketi, anlaşmanın burjuvalar tarafından yapılmasını talep ettiği oranda 'Annan Planı'nın olduğu gibi, müzakeresiz ve derhal imzalanmasını' talep etmeli, bunu reddeden burjuva önderliği istifaya zorlamalıdır ('Denктаş

istifa' sloganı bu çerçevede bir anlam taşır). Yani 'Annan Planı'nı müzakere edilerek imzalanması' sloganını terk etmelidir. Bu müzakerelere burjuvalar üzerinden, Klerides ve Denктаş üzerinden ortak olmayı reddetmelidir.

Tabii ki barış hareketi anlaşmayı tamamen sahiplenilebilir. Yani bizim daha önce önerdiklerimizi devreye sokabilir. Yani Kuzey ve Güney'in sol, barışsever partileri, en azından AKEL ve CTP bir araya gelip, Annan Planı'na kendi aralarında uygun buldukları son şekli verir ve bu anlaşmayı imzalamayı garanti altına almak için gerekli tüm adımları da atarlar.

Ya o, ya bu. Bu noktada hem o hem bu imkansızdır.

CTP'nin Denктаş'la görüşmelere katılmak, ve parlemontoda var olmaya devam etmek siyaseti hem o hem bu siyasetidir. TKP'nin görüşmelere katılmaya son verip, hala daha 'Annan Planı'nı müzakere edilerek imzalanmasını' savunması da aynı siyasetin daha radikal görünümü, ama sadece görünümü bir şeklidir. Bu partilerimiz, bu arada Ticaret Odası ve Ortak Vizyon hareketi de bu noktada kesin bir karara varmalıdırlar. Ya 'Annan planı'nın olduğu gibi, müzakeresiz ve derhal imzalanması' sloganına sahip çıkıp anlaşmayı imzalamayı reddettiği oranda 'Denктаş istifa' hedefi üzerinden burjuva saflardan anlaşmayı imzalamaya hazır bir kişi veya gurubun öne çıkması sağlanacaktır, ya da 'Annan Planı'nın müzakere edilerek imzalanması' sloganını etrafında müzakere işi barış hareketi üzerinden örgütlenecektir.

KSP-KSG şu andaki görevini barış hareketini tüm hata ve zaafılarıyla da olsa desteklemek, bu hareketin tüm hata ve zaafalarına rağmen bölünmesini önlemek, ve hareketi pratik gelişmeler ışığında daha ileriye çekmek için ne gerekiyorsa onu yapmaktada geri durmamak olarak görmektedir. Bu meyanda barış hareketinin tüm saflarıyla birlikte hareket edecektir.

Bu meyanda ve acil olarak barış hareketinin parçası olan tüm örgütlerimizi acil olarak genel kurullarını, barış toplantısı altında genel kurullarını toplamaya, bu toplantılarda barış temsilcilerini, delegelerini seçmeye, ve tüm delegelerin bir araya geldiği bir Barış Konseyini örgütlemeye çağırırız. Barış Konseyi, burjuvalar barış yapmazlarsa, kendi saflarından, ve sol, barışsever, yurtsever partilerimizle birlikte barış görüşmelerini derhal üstlenme yeteneğine sahip bir komite oluşturmali, ve barış toplantılarını dahada yayarak, barış delegelerinin miktarını daha da artırarak 28 Şubat öncesi tüm Kıbrısta yığınların temsilcisi olan bir barış delegasyonu, barış anlaşmasını imzalama yetkisine, anlaşmayı imzalamak için halkın gerçek desteğine sahip bir komite oluşturmalıdır.

Barış burjuvaların ellerine bırakılmayacak kadar önemli bir olaydır.

Ve tarih gösteriyorki burjuvalar barış taraftarı değillerdir!

Herşey anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti için!

BİRLİK YA DA BÖLÜCÜLÜK

Bilindiği gibi, yaz başında EKİM Gençlik ve YBH Gençliğin öncülüğünde bir gençlik birlikteliği oluşturuldu. EKİM Gençlik, Devrimci Dayanışma Konseyi, CTP(GK), TKP(GK), YBH(G), KGH, KGG, KGP'nin de katılımıyla 8 örgütten oluşan bir yapılanmaya gidildi. Gelişen son süreçte, eylemliliklerin aciliyetinden hareketle, bir dizi etkinliğe gidildi. Birçok eylem yapıldı.

EKİM Gençlik, bu birlikteliğin kurulmasından çalışmasına, sağlıklı yürümesinden sürekliliğine kadar her türlü özveri ve tavizi vermiştir. EKİM Gençlik, eylem anlayışına uymayan eylemlerin altına imza atmış, her türlü eylemlere tüm gücü ve özverisiyle katılmıştır.

Ancak bazı "yoldaşlarımız", bir birliktelik içerisinde olan yapıların birbirlerini eleştirmemesi gerektiği yanlış kanısına varmış olmalı ki, bizim eksik, hatalı bulduğumuz yönleri belirtmemizden, KSG'de çıkan eleştiri yazılarımızdan son derece rahatsız oldular.

Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin kuruluş bildirgesinde yazılanlar, YBH ve diğer kendine sol diyen partilerin politikalarının halka bir teşhiri olduğundan dolayıdır ki, bu bildirge bahane edilerek, "KSP'nin alt bileşenleri" diye adlandırılan EKİM, KSP, KSG, ve DDK ile ilişkilerin YBH tarafından dondurulduğu kararı açıklandı.

Buraya kadar tamam...

Burjuva politikaların teşhiri, kişileri zaman zaman kızdırabilir, ilişkileri dondurmaya kadar götürebilir. Bu da anlayışla karşılanabilir.

Ancak YBH(G), bizimle ilişkilerini dondurdusa, bunu, bizim de bulunacağımız bir toplantıda bildirmesi, diğer örgütlerden de net bir yanıtın gelmesi gerekirdi.

CTP(GK), TKP(GK), YBH(G), olmazsa olmazlarının "Çözüm ve AB" olduğunu belirttiler ve EKİM Gençliğin AB'ye bakışının olumsuz olduğundan hareketle, artık bu birliktelik içerisinde yer almamıza gerek kalmadığına "karar verdiler" (!)

Arkadaşlar, bırakın da biz EKİM Gençlik olarak, bir birliktelikte, hem de kurucusu olduğumuz bir birliktelikte kalıp kalmayacağımıza kendimiz karar verelim! Siz, bizim yerimize karar verme hakkını nerden alıyorsunuz? Şu da var ki, bizim de olmazsa olmazımız, konuşma, siyasetimizin propagandasını yapma, basın özgürlüğümüzün hiç bir platformda ve hiç bir koşulla engellenmemesidir. Bizim olmazsa olmazımız, kendi siyasetimizin kitlelere propagandasını yapmak ve yanlış bulduklarımızı yine kitlelere teşhir etmektir. Hoşunuza gitmeyebilir ama, bu böyle...

Kaldı ki, BMBP içerisinde EKİM, platform kurulduğundan beri yer almakta, "Çözüm ve AB" içerikli bildirilerin altına imza atmakta, EKİM Gençlik de bizzat bu bildirileri dağıtmakta, hiç bir eylemde halkı yalnız bırakmamaktadır.

Arkadaşlar, "Hem AB'ye karşısınız, hem de AB mesajlı mitinglere katılıyorsunuz. Bu nasıl çelişki?" diye soruyorlar.

Aslında soru falan sormuyorlar...

Demogojinin hasını yapıyorlar...

Ne CTP temsilcileri, ne de TKP, YBH temsilcileri ittifak siyasetimizden haber-

dar olmadıklarını iddia edemezler!

Arkadaşlar, biz halkımızı hiçbir zaman, hiçbir somut durumda, hiçbir eylemlilikte yalnız bırakmayız! Yerimiz her zaman halkımızın yanındır!

Bizim ittifak siyasetimizin mantığını yoldaşlar çok iyi anladıklarındandır ki, EKİM Gençliği bu birlikteliğin dışında tutular.. EKİM Gençliği dışladılar...

26 Aralık mitinginde, Geleceğimizi Kurtarma Operasyonu temsilcisi, miting sonunda kürsüye çıkarak, birlik, beraberlik nutukları atarken, sadece ve sadece güldük...

Elimizden başka bir şey gelmedi çünkü...

Bu sayılan üç parti dışında kalan gençlik örgütleri de, EKİM Gençliğin dışlanmasıyla birinci derecede sorumludurlar.

Çünkü, partiler dışında kalan hiçbir örgüt, bizle ilgili olumlu ya da olumsuz bir yargıya varamamış, varmamış, platformda kalmamış ya da kalmamamız konusunda net bir yanıt vermemiş, dolayısıyla, CTP(GK), TKP(GK), YBH(G)'in dümen suyunda çevrilip kalmışlardır.

Arkadaşlar! Siyasette tarafsız kalmak diye bir şey yoktur. "Bu sorun şunların arasındadır, bizi ilgilendirmez" şeklinde bir yaklaşım, tarafsızlık değil, adaletsizliktir.

Be yoldaşlar!

Başından beri bu yapılanmanın içerisinde olan EKİM Gençlik ile ilgili bir vargıya, bir karara varmak bu kadar mı zor?!

Tarafsız kalmakla, üç siyasi partinin kontrolüne, dümen suyuna girdiğinizin farkında değil misiniz?!

EKİM Gençlik olarak, sizlerden beklediğimiz, tavrınızı olumlu ya da olumsuz, net ve resmi bir şekilde koymanızdır.

Son söz niyetine;

Biz, EKİM Gençlik olarak eleştirilerimizi yöneltmekten asla ve asla çekinmeyiz!

Ancak özeleştirimizi vermesini de biliriz...

Bunu da KSG'de yayınladıklarımızla (Taslak halindeki metnin yanlışlıkla yayınlanması olayı) gerçekleştirdik.

Biz bu platformda tüm özveri ve gücümüzle yer almakta kararlıyız.

Ancak tüm örgütler tarafından "istenmeyen adam" ilan edildiysek, bunu da bilmek isteriz...

Tüm özveri ve gücümüzle çalışmak düşüncemizi korumaktayız...

Eğer bizi istemiyorsanız, sizlere çalışmalarınızda başarılar dileriz.

Şunu da belirtelim;

Bizimle istediğiniz an irtibat kurabiliyorsunuz...

Bir faşist saldırıda ya da bize ihtiyaç duyduğunuz bir durum söz konusu olursa, bizleri yine yanınızda bulacaksınız...

Çünkü biz ittifaklara, birlikteliklere ne kadar dışlanırsak dışlanalım, çok önem veriyoruz...

Gancelli

evren MANER

Gericilikle uzlaşma!

Denktaş'ın masaya geri dönmesini istemek ne demektir?

Bundan ne anlıyoruz?

Diğer mesele ise, Denktaş'ın istifasından ne anlıyoruz?

Bu ikisi arasındaki karmaşıklık artık sona ermeli!

Mevcut koşullarda ne Rum tarafı ne de Kuzey'deki bazı partiler buna netlik getiremiyor...

Kafalar karışık...

Peki ama neden?

Uluslararası ilişkilerle bu işi halledeceklerini sandıklarından mı?

Bazen İngiltere, Almanya ve Amerika'nın dış politikasını izleyerek bu soruna yorum getireceklerini sanan yoldaşlarımıza rastlıyorum...

Tarih okuyarak geleceği görmeye çalışanlara...

En iyi arkadaşı, Blair'in konuşmasında Kıbrıs sorununun bir kaç ay içerisinde çözüleceğini söylüyor.

Yüzüme bakarak bir de gülümsüyor. Kıbrıslı, Rumca konuşan biri olarak bunun olacağına inanıyor.

Yazda da aynı filmi görmüştük.

Burjuva siyasette, emperyalizme inancın ne anlama geldiğini en iyi bilenlerin bizler olması gerekir...

Kendi halkının çıkarlarını ve de hedefini temel alarak yürümemenin!

Üretici sınıfı inkar edip, patronlarla işbirliği kurmanın!

Patronlar ile AB arasında köprü görevi görenin, bazı tehlikeleri vardır.

Almanya'da ya da Fransa'da AB'nin gelişimine destek veren ve de ilerlemesi için gerekli kararları alanlar komünistler değildir.

Bulgaristan'ın AB'ye girmesini isteyen de Bulgaristan komünist partisi değildir.

Ne de emekçi halk...

Ama bizde bu işleri yapanlar "sol" partilerdir.

İlginç olduğu kadar da eşyanın doğasına aykırı bir unsurdur bu.

Gericilik politikaların bir uzantısı değildir.

Avrupa sosyalistleri ile enternasyonal mücadeleyi şimdiden bıçakla kesip atmaktır.

Yani AB'ye girdikten sonra biz de sosyalizm için savaşaacağız lafları boşunadır, havadadır.

Şimdiden Avrupa işçi sınıfına darbeyi vurduk biz.

Ben AB'nin, bütün Ortadoğu ve de Afrika halklarının düşmanı olduğunu açıkça söylüyorum.

Neden mi?

Çünkü Ortadoğu üzerinde Amerika ile birlikte tek plan kuran...

Kıbrıs'ı bir askeri üst olarak kullanmaya hazırlanan...

Bize yakın tek süper güç AB'dir...

Dünyada Amerika'dan sonra en çok nükleer santral bulunduran ve de nükleer silah üreten.

Yine AB'dir...

Ama bütün bunların aksine bizim solcular AB kuyrukçusu.

Sebebi de halk AB'yi istiyor(muş)!

Bence bu koca bir yalan.

Halk istediği için değil...

Kıbrıs'ın Türk ve Rum burjuvazisi buna çanak tuttuğu içindir.

Kıbrıs'taki iş adamları, patronlar TC burjuvazisinden kopmak ve daha bağımsız olacaklarını sandıklarından bunu istemektedirler.

Çalışanın, üretenin, emekçilerin istediği için değil.

Halk şu anki mevcut düzenin bir an önce değişmesi için sokaklara dökülüyor.

Değişmesi gereken nedir?

Faşist diktatörlüğün alaşağı edilmesi...

Kimdir bunlar?

TC askeri ve de onun generalleri kontrolündeki Kuzey Kıbrıs'ta kurulan mali oligarşi.

Halk bunu istiyorsa, bunun için gerekli olanın yapılması gerekmektedir.

Bunu yapmak, hırsızların, kaçakçıların ve de Kıbrıs'ın bağımsızlığına karşı çıkanların halk tarafından dize getirilmesi demektir...

İşgal rejiminin yarattığı pisliklerin temizliği demektir...

Peki ama halk bunu yaptıktan sonra, açılan alana konacak olan AB destekli iş adamları, patronlar değil mi ki bütün bu olanlara, ganimete göz yuman ve ceplerini şimdiye dek dolduran?

AB tek kurtuluşumuzdur diyenlere sorarım, AB mafyasının Kıbrıslı iş adamları ile birlikte adayı nereye götüreceklerini biliyor musunuz?

Ben tam bu sıralarda adanın bağımsızlığının haykırılmasını tercih ederdim.

Neden mi?

Çünkü bağımsız olmadığımız takdirde, ve kapitalist unsurları temizlemek için mücadele etmediğimiz sürece, sömürülmeye, kandırılmaya, kullanılmaya ve de göç etmeye devam edeceğiz!

Adamızdaki üstler azalmayacak, artacak!

Kıbrıs'ta bizi yıllarca kemiren burjuvazi de bazen anavatan edebiyatı ile bazen de AB şırası ile yollara halk ile inip bizimle dalga geçecektir.

Kıbrıs halkı buna asla izin vermeme-lidir, vermeyecektir!

Diğer bir noktaya değinecek olursak: Denktaş ve de Kliridis Kıbrıs halkına yıllarca yalan söylemiş iki lider olarak bu anlaşmayı imzalayamazlar.

İki eski dost bu planı asla halk baskısı olmadıkça ve de iktidarları ciddi biçimde sallanmadıkça asla yapmaz.

Yapamaz!

Ustaları buna razı olmaz.

O halde yapılması gereken tek şey mevcut iktidarın halk tarafından ele geçirilmesidir.

Ama bundan önce Denktaş ve de ekibi ile uzlaşmaya gidecek olanların derhal halka anlatılması ve halk onayı ile bunların Bu Memleket Bizim Platformun'dan atılması gerekmektedir.

Şu anki iktidarın emperyalizmin çıkarlarını savunmakta olduğu gerçeğine bakarak, mevcut sisteme hiç bir desteğin sağlamayacağı ve de onunla herhangi bir işbirliğine gidilemeyeceği gün gibi açıktır.

Kıbrıs'ın bağımsızlığa giden yolda buna yer yoktur.

Kıbrıs ya bağımsız olacaktır, ya da emperyalistlerin oynacağı olmaya devam edecektir.

Karar sizin!

Ruslar Açlık Grevinde

Rusya Hava trafik işçilerinin talepleri dört günlük açlık grevi sayesinde kabul gördü. Ülkenin tüm hava yollarını tehlikeye koyan bu grev başarıyla sonuçlandı.

İşverenlerin, sendikaların taleplerini sözlü olarak kabul etmeleri, işçiler için yeterli olmadı ve sözleşmeler imzalanana kadar işçilerin, grevlerini iki gün daha sürdürmeleri hava sahasında sıkıntılı günler yaşattı.

Avrupa ile Asya arasındaki taşımacılıkta önemli rol oynayan Rusya hava sahasındaki grevler uçuşlarda önemli sayıda düşüşe yol açtı.

Kazanılan anlaşmaya göre çoğu işçiler %16'lık artış alacak ve en yoğun hava limanlarında çalışanlar %28 maaş artışı alacak.

21'inde başlayan açlık grevi 40'dan fazla hava limanını işlem dışı bıraktı. Grevin en etkin olduğu yerler Sibirya ve Kuzey bölgeleri oldu.

Bu grev, devletin diğer sektörlerinde çalışan işçilerin benzeri eylemler düzenlemesi için umut verici oldu.

Kontrol işçileri sendikası başkanı Sergei Kovalyov'un televizyon muhabir-

lerine 25 Aralıkta greve son vermediklerini söylemesi işverenleri hala endişelendirmekte.

Sibirya'da iki hava limanı 26'sına kadar kapalı tutuldu ve uçuşlar Kazakistan yakınlarındaki hava limanlarına transfer edildi.

Grev Omsk Hava Limanı işçilerinin işi bırakması ile başladı. İlk etapta kanunen greve gitme yasağı olmasından dolayı işçiler yemek yemeyi red ederek sağlık nedenlerinden işleyemez konumuna girdi. Grev öncesi hava sahası kontrol işçileri ayda sadece \$427 karşılığı kadar almaktaydı, ve Sibirya'da çalışanlar diğer büyük şehirlere nazaran daha güç koşullarla karşı karşıya bulunmaktalar. Bu kavgaları burda bitecekmiş gibi görünmüyor.

Tepkilere karşılık gözdağı

İngiltere'nin kırsal kesimlerde yaşayan halk otobüs hizmetlerini artık ikinci sınıf taşımacılık olarak görmekte ve hızlı bir şekilde geliştirilmesinin şart olduğunu vurgulamakta.

Yapılan araştırmalarda yolcular yetersiz hizmetler karşısında artan ücretlere kızgınlıklarını dile getirdi, ve bundan en çok kırsal kesimlerde yaşayan halk şikayetçi oldu.

Transport 2000 adlı gönüllü araştırma gurubunun yayınladığı raporda otobüs hizmetlerini "unutulan toplum taşımacılığı" olarak nitelendirildi. Buna tepki olarak otobüs şirketleri demagoji yaparak hizmetlerde geliştirmelere yer olduğunu ama yolcu sayılarında artış da olduğunu vurgulayarak yakalarını kurtarmaya çalışmakta.

Transport 2000 raporunda hizmetlerin ciddi bir şekilde denetlenmesi, hizmetlerin artırılması, ve bilet fiyatlarının düşürülme-

si gerektiğini yayınladı.

Önerilerden biri, yerel belediyelerin özelleştirilen şirketlerden hizmetleri alıp tekrar devletleştirmesi. Yani şirketler halkın ensesinden senelerdir yedi içti şimdi da yine halkın sırtına yüklenecekmiş! Halk buna bile evet demeye hazır.

İkinci bir öneri şirketler arası rekabetin kısıtlanması ve bu sayede esas gereken noktalarda hizmetlerin geliştirilmesi.

Gurubun araştırması toplu taşımacılıkta 70 'lerden bu yana alınan ücretlerde %87'lik artış olduğunu belirtti.

Tren işçileri grevleri sürmekte

Tren işçileri yine greve gitmek zorunda kaldı.

Ariva şirketi çalışanlarının 24 saatlik greve başlamaları, First North Western şirketi işçilerinin 48 saatlik grevlerinin ikinci gününde ortalığı karıştırdı.

İki grev maaşlarda anlaşamamazlıktan kaynaklanmıştır. İlk etapta iptal edilen grevler ASLEF'in (tren makinistleri sendikası) %4'lük gnlünç artışı red etmesi neticesinde uygulanmaya kondu. Sendika açıklamasında "işverenler sözde durmakla, işçileri zor durumda ve çaresiz bırakıyor" dedi. Aslef 1,2 ve 3 ocak için tarih vermiş olmasına rağmen, görüşmelerin neticesini beklemek için, bu grevleri askıya aldı. Arriva şirketi yöneticisi Ray Price önemli saydıkları bu günde greve gitmelerinden dolayı üzgün olduklarını ve grev dönemi birçok hizmetleri devam ettirmeye çalışacaklarını ekledi.

Ne var ki sendikalı olmayan işçiler greve gitmediğinden dolayı sendikalı işçileri zor günler beklemekte.

Arriva Ocak ayında başlayan bu anlaşmazlığı fırsat bilip işçileri yıldırma çabasında. 12 aydır artıra artıra %4'e yükseltilecek artış önerisi yanı sıra 'modernleşme' sonucu çalışanlar %1 daha kazanabilmiş ve buna ek bir defaya mahsus 200 sterlin de alabilirlermiş. Bunlar ne sendikaları ne de çalışanları tatmin etmekte olmamasına rağmen işçiler yine de kendilerini köşeye sıkışmış hissetmektedirler. Sendikanın talebi şuan 15,500 sterlin olan maaşların 17,000 sterlin olmasıdır. Arriva sözcüleri ise haftada 42 saat çalışan işçilerin ortalama 20,000 sterlin aldığını idia etmekte. Bu grev İngilterenin en büyük grevleri arasında yer alıyor. Son yapılan eylem, grevler başladığından bu yana 23.sü oldu. Kolay kolay biteceği de benzemez.

Parka

SAĞINI SOLUNU SAPITMIŞ SİYASET

Kıbrıs, şu süreçte hiç olmadığı kadar politikleşti. Bu, doğal bir durumdur. Çözüm, barış, AB gibi konular, halkın gündeminin baş sayfasında yer alıyor...

İnsanlar, kırk binlere yaklaşık kitlelerle, alanlara sığmıyor... Herkes, son süreçle ilgili birşeyler söylüyor, yazıyor, uğraşıyor... Sağ cenah, bir anda "anti-emperyalist" kesildi... Yoldaşlarla, yaklaşık bir ay önce YDÜ'de CTP, TKP, UBP, DP ve GİAD'ın katıldığı bir panelde bulunmuşuk. Serdar Denktaş, o panelde kendisine yöneltilen bir soru üzerine, İngiliz üslerinin elbette ki adadan gitmesi gerektiğini üzerine basa basa belirtmişti. "Ya TC?" diye sordüğümüzda; "Türkiye, garantörlük hakkını kullandı." yanıtını almıştık...

UHH ve Volkan'a da bir göz atmadan geçmeyelim... Bu arkadaşlar da aniden "anti-emperyalist" oluverenlerden... Sabahattin İsmail, bir yazısında sayısız kez emperyalizmden bahsediyor... AB'nin emperyalist olduğunu, İngiliz üslerinin varlığının, Yunan ve BM askerlerinin varlığının da emperyalizm olduğunu savunuyorlar. Onlara da sorsak "Ya TC?" diye, eminiz ki garantörlük, kurtarma vs. laflarıyla geçirileceğiz... Herşey ortada... Bu cenahın anti-emperyalistliği, işte bu kadar... Fazlasını beklemek zaten saflıktır... Demek ki sınıfsal konuları ancak bu kadarına izin veriyor... Gelelim sol cenaha; Kendini sol, sosyal demokrat, hatta sosyalist addedenlerin savundukları tamamen bir çelişkiler yumağı... Sol, en başta anti-emperyalist olmaktır... Emekten yana olmaktır... Solculuk denilen olay, sömürü düzenine amansızca militan bir savaşımı gerektirir...

Bakalım yoldaşlarımız neler diyorlar; "AB üyeliği ve Annan Planı, olmazsa olmazımızdır" Hadi Annan Planı'nı geçelim... Anti-emperyalist bir birleşik cephe hükümeti oluşturamadığımız, buna hiçbir kesimden destek gelmediği ve güçsüz olduğumuz için -ki herkesçe malum, siyaset güç sorunudur- kendi planımızı, burjuvazinin değil, halkın çıkarına olacak bir planı dikte edemeyeceğimizden hareketle, Annan Planı bir kenarda dursun...

Emperyalistler, anlaşamadıkları yerde savaşır... O yüzden, en berbat bir burjuva-emperyalist plan dahi, savaştan iyidir. Madem güçsüzüz, madem bizi kaale alan yok, madem bağımsız bir güç olarak burjuvazinin karşısına çıkamadık, savaş çıkacağına Annan Planı'na kabul dielim...

Peki ya AB? Az çok mürekkep yalamış, okumuş, araştırmış, kendisine demokrat, sol, hatta sosyalist diyen insan, AB'nin karakterini tahlil edebilir. Maalesef, bu memleket "solcuları", "ilericileri" anti-emperyalist olamadılar... Anti-emperyalist olmamak da zaten sosyalizmin doğasına aykırıdır... Son süreçte solun birlikteliğinin gerekliliğinden dem vuranların, KSP Gençlik, EKİM ve DDK'yi, oluşturulan gençlik platformundan dışlamaları da aynı zamanda bir çelişki... Birlikteliğin devamı için her türlü özveriyi, tavizleri veren EKİM Gençliği, birlikteliğin dışında tutmakla da "yoldaşların" neye hizmet ettikleri belli... "Ayinesi iştir kişinin, lafa bakılmaz" diye bir söz vardır. Birlikten bahsedenlerin bölücülüğe hizmet etmelerini bu söz o kadar güzel açıklıyor ki...

Biraz beyin jimnastiği yapalım... Diyelim ki burjuva-emperyalist plan kabul edildi... AB'ye de girildi... Şu an en keskin AB'ci "yoldaşlarımız" eminiz ki, küreselleşme karşıtı eylemliliklerde en ön saflarda, en militanca çarpışacaklar... "AB'ye Hayır", "Küreselleşmeye Hayır" diyen anti-emperyalist gruplarla omuz omuza olacaklar.

O zaman, devrimciler için yapılacak tek şey kalacak; Gülmek... Avrupalı anti-emperyalistlerden, küreselleşme karşıtlarından bu "yoldaşlarımız", aslında övgü de alabilirler. Neydi AB'ci "yoldaşların" tezlerinden birisi? "AB'ye girelim, oradaki işçi sınıfıyla enternasyonal mücadeleye katılalım" Yoldaşlar, gerçekten bir övgüyü hak ediyorlar... Avrupalı devrimciler, sırf kendilerini AB karşıtı eylemlerde yalnız bırakmak için ülkelerini bile bile emperyalizmin kucağına oturtan bu "yoldaşları", bu özverilerinden dolayı kutlayacaklardır.

Yani, plan sonrası yaşanacaklar, tam bir kara mizah olacaktır... Sağın da, solun da durumu bu... Sapla saman birbirine karışmış durumda... Bir ülkenin gerçekten özgür olması, işgalden kurtulması, emeğin en yüce değer kabul edildiği yer haline gelmesi, sömürünün ortadan kalkması, burjuva politikalarla gerçekleşemez...

Emperyalist oluşumlara dahil olmakla hiç gerçekleşemez... Tarih, herşeyin aynasıdır. Tarih, kimin haklı olduğuna, halka kimin zarar verdiğine, gerçek kurtuluşun ne olduğuna muhakkak hükmeder... Biz yine de çağrımızı yineleyelim... Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti'ni kurmak mümkün... Kendine ilerici, yurtsever, devrimci, sosyalist, demokrat diyen herkes AEBCH için birleşmelidir.

Halkın birleşik gücünü 26 Aralık mitinginde gördük... Herşey Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti için!!! Herşey devrim ve sosyalizm için!!!

DEVİRİM Mİ?

Kıbrıs Sorununun çözümü konusunda iki temel siyaset var.

Bunlardan birincisi KSG-KSP siyasetidir. Anti-emperyalist birleşik cephe hükümetinin demokratik yollarla kurulması siyaseti. Bu siyaset Kıbrıs'ın emperyalist dünya zincirinin bir parçası olması durumuna son vermeyi öngörür. Dolayısıyla da Kıbrıs'ta büyük burjuvazi ve Kilisenin iktidarına son vermeyi öngörür. Yani devrimi öngörür. Devrimcidir.

Bunlardan ikincisi sol parilerimizin siyasetidir. Federal, birleşik ve AB üyesi bir Kıbrıs'ın, BM'ler denetimi altında yapılan görüşmeler üzerinden elde edilmesi siyaseti. Bu siyasetin somut pratik şekli Annan Planı olarak ortaya çıkmıştır. Bu siyaset Kıbrıs'ın emperyalist dünya zincirinin bir parçası olması durumuna son vermeyi öngörmez. Dolayısıyla da Kıbrıs'ta büyük burjuvazi ve Kilisenin iktidarına son vermeyi öngörmez. Yani devrimi öngörmez. Devrimci değildir. Reformcudur.

Şu anda tüm parti ve demokratik, yurtsever örgüt ve bireylerimizin elde etmek için ortak çalışma içerisinde oldukları çözüm türü ikinci çözüm türüdür. Kıbrıs'ta barış sloganı etrafında şekillenen, ve Annan Planı'nın kabulüne dayanan bu çalışmanın elde etmeyi amaçladığı sonuçlar Kıbrıs'ta yabancı emperyalistlerin haklarına son vermeyi, Kıbrıs'ta emperyalist dünya zincirini kırmayı, Kıbrıs'ta dünya emperyalizminin koruduğu ve kolladığı, ve kendileri de dünya emperyalizmini koruyan ve kollayan iktidardaki sınıfları devirmeyi öngörmemektedir.

Herhangi bir devrimin en belirgin simgesi nedir? İktidardaki bir sınıfın devrilip, iktidara yeni bir sınıfın gelmesi. Kıbrıs'ta barış sloganı etrafında şekillenen ve Annan Planını uygulamaya koymayı hedefleyen mevcut siyasi hareketin iktidardaki mevcut sınıfları devirmek, emperyalizmi devirmek, onların yerine yeni bir sınıfı iktidara getirmek türünden bir hedefi yoktur. Yani devrim hedefi yoktur.

O halde solda bazı yoldaşların 'ihtilal yapmak istemedikleri', sağcılarının da 'çizmeyi aşmayın ezeriz' dedikleri olay neyin nesidir?

Bu olay barışın, Annan Planı üzerinden varılacak anlaşmanın, Kuzeyde ve Güneyde oluşturulacak militan, aktif, devrimci bir kitle hareketi üzerinden elde edilmesi siyasetidir. Solcularımızın 'ihtilal', sağcılarımızın 'çizmeyi aşmak' olarak ilan ettikleri olay böylesi bir kitle hareketinin gelişmesi ihtimalidir!

Reform ve Devrim ilişkisini incelediğimiz daha önceki yazılarımızda, reformların işçi sınıfının devrimci eylemlerinin yan ürünü olduğunu ortaya koymuştuk. Tarih bunun örnekleriyle doludur ve siyaset biliminde tarih dışında kullanabileceğimiz bir laboratuvarımız yoktur. Kıbrıs tarihi de reform-devrim ilişkisinde bu tespitin doğruluğunu defalarca ispatlamıştır. Ters yönden. Negatif, olumsuz olarak.

Şöyle ki. Sol partilerimiz her bir burjuvalar arası görüşme döneminde anlaşma olacak derken, KSG mevcut şartlarda anlaşmanın olmayacağını, anlaşmayı burjuvaların kendi aralarındaki, emperyalistlerin kendi aralarındaki güç dengesinin ayarlanmasına terk eden bir siyasetin anlaşmayı, ikinci tür çözümü, burjuva emperyalist çözüm türlerinden anlaşma türünü dahi elde edemeyeceğini; bu anlaşmayı elde etmek için bile sol, demokrat, yurtsever partilerimiz ve dolayısı ile işçi sınıfımız ve kitlelerin olaya el koyup kitlelerin aktif, militan, devrimci müdahalesini örgütlemeleri gerektiğini ortaya koymuştur. 12 Aralık sonrası, ve 28 Şubat'a giderken bu tespitlerin basit, basma kalıp for-

müller olmadığı, hayatın gerçeklerini yansıttığı açıkça ortaya çıkmıştır. Bu olguyu sol partilerimizin liderleri kavramamış ise de, kitleler kavramıştır. Sağ partilerimizin hoşuna gitmesede vatandaşlar kavramıştır.

Şu anda mevcut barış hareketinde iki temel eğilim tekrar şekilleniyor. Birinci, ve KSP dışındaki partilerimiz saflarında etkin olan eğilim, barış hareketini kitlelerin aktifleştirilmesi, olayı onların sahiplenmesi, barışı onların yapması siyasetini engellemek istemekte, barışı da hala eski metodlarla, işe yaramazlığı defalarca ispatlanmış eski metodlarla, burjuva-emperyalist odaklarda, halkı temsil eden büyük siyasetçilerin diplomatik faaliyetleri üzerinden elde etmek eğilimi, barışın elde edilmesini burjuva-emperyalist odaklara bırakma eğilimi.

İkincisi eğilim ise, KSP'nin barış hareketinde etkin kılmaya çalıştığı eğilimdir. İşçi sınıfı ve kitlelerin barış için devrimci mücadelesi olmamış barışın elde edilemeyeceğinden hareket eden bu eğilim, barış için kitlelerin aktif mücadelesine, onların barışı kendi elleriyle kurmalarına dayanmaktadır. Bu siyasetin kazanabileceği somut örgütlenme ve eylem türü, vatandaşların BMB Platformu etrafında barışa hazır, anlaşmayı imzalamay hazır bir iktidar odağı oluşturmasını öngörür. BMBP de birleşmiş tüm örgütlerin, vatandaşları köylerde, mahallelerde, iş yerlerinde, mevcut örgütlerinde barış toplantıları şeklinde örgütlemesi, bu toplantılarda tüm Kuzey Kıbrıs, ve giderek Kıbrıs çapında barış konusunda yetki sahibi bir BARIŞ KONSEY'ini oluşturma yetkisine sahip delegelerin, temsilcilerin bu toplantılarda seçilmesi, bu delegelerin oluşturma çağı Barış Konseyi'nin işte bu toplantılara katılan tüm vatandaşlar adına barışı oluşturma, Annan Planını hayata geçirmesi.

Sol partilerimizin ihtilal, yani devrim adını taktıkları, sağ partilerimizin çizmeyi aşmak olarak nitelendirdikleri olay ana hatlarıyla budur. Gel gelelim burada ne bir devrim söz konusudur, ne de çizmeyi aşmak. Barış isteyen vatandaşların, barışı elde etmek için, mevcut demokratik haklarını kullanarak barışı elde etmeleridir olay. Mevcut Cumhurbaşkanı ve parlamento barışa sırtını döndükçe, ve döndüğü için bu işin başka yolu kalmamıştır. Bundan iki yıl önce yaptığımız öneriler yoldaşlar tarafından ele alınıp uygulansa idi, şu anda barış elde edilmiş olurdu: Ya Denktaş ve parlamento barışı imzalamak zorunda kalırdı, ya da barışa karşı çıktıkları oranda onların alternatifi, barışı imzalayacak, gücünü vatandaşlardan alan bir güç odağımız olurdu. Ama şimdi de geç değildir. BMB Platformu vatandaşları barış için örgütleyip, onların kitlesel ve aktif faaliyetlerine dayanıp, onların temsilciliğini üstlenip barışı elde edebilir.

Bu devrim değildir. Bu barış karşıtlarının barışı red etme yetkilerinin olmadığıdır. Ya barış karşıtları barışı elde ederler, yada barış isteyen vatandaşları temsil eden, ve barışı elde edecek güce sahip olan BMBP barışı vatandaşlarla birlikte ve onlar adına elde eder.

Annan Planının elde edilmesinin devrimle uzak yakın alakası yoktur. Ama emperyalizmin dünyasında onun elde edilmesi bile devrimci tavır ister!

Yaşasın barış

Yaşasın anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti

Londra Mektubu

Ahmet Önal

Militan Barış Hareketini Bekleyen Tehlikeler

BMBP'na üye partiler, sendikalar ve örgütler 12 Aralıktan bu yana bir dizi kitle eylemini başarılı bir şekilde örgütlediğini gözlemliyoruz. Ancak bu güne kadar yapılan eylemler protesto mahiyetinde olup iktidara talip olmayı ciddi bir şekilde örgütlemeye sıkıntı çekmektedir.

Barış talebinde bulunan kitleler BMBP'nun basın duyuruları ile hareket etmekte ve meydanları doldurmaktadır...

Ancak...

Ancak iktidara talip olmayı kendine hedef koyan hiçbir örgüt kitlelerin mahalle mahalle örgütlenmelerini hayata geçirmede oranda iktidara gelebileceği bir gerçek... Üst seviyede gerçekleştirilen birliktelik aynı zamanda alt seviyelerde de hayata geçirilmediği takdirde, gericilerin ve barışa karşı olanların gerek devlet kurumları ile, gerek askeri gerekse sivil örgütlenmelerle ani saldırısına karşı hazırlıksız yakalanacaklar.

Öyle ise köylerde, kasabalarda, şehirlerde ve işyerlerinde barış yanlılarının ortak hareket etmesi ve geleceğin iktidarını oluşturacak rejime alternatif örgütleri yaratmak zorundadır. Bu yapılmassa ileride daha da gelişecek halk hareketini doğru bir şekilde yönlendirmeyi yönetici becerisi olanlar ele geçirecektir. Bu beceri ise şu anda büyük burjuvazi ile ona yama olanların elindedir. Nitekim KTTO Mağusa'dan başlamak üzere kitle toplantıları düzenlemeye girişerek bu barış hareketinden azami şekilde faydalanmaya başladı bile...

Gelişen halk hareketini bekleyen bir başka tehlike de bu hareketin uluslararası arenada yalnızlığa terk edilmesidir. Gelişmeleri sadece biz değil rejim de yakından takip etmektedir. Rejim, Büyük Emperyalistlerle anlaşarak ve bazı tavizler vererek Kıbrıs'ın kuzeyini elinde tutmayı düşünebilir. Bu olasılığı dışlamak büyük yanlıya düşmektir. Nitekim, basına yansıyan haberlere göre olası bir anlaşmanın AB'nin ve ABD'nin de onayını alarak ve sadece yerel meclislerin onayına tabi tutarak barışsever Kıbrıs halkına oyun oynama planlarının olduğunu görmekteyiz.

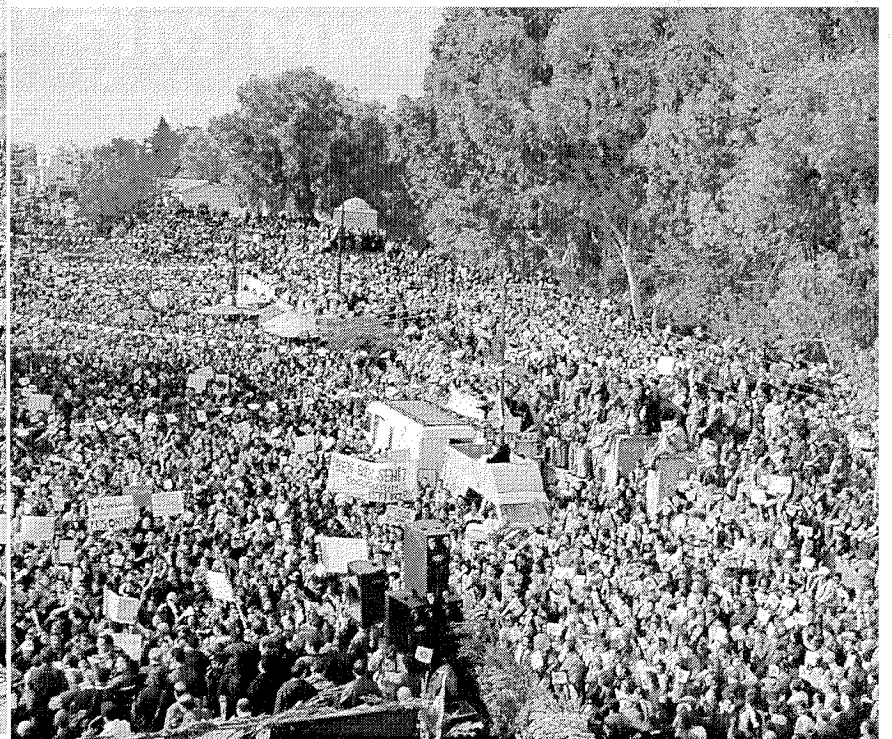
AB Emperyalistleri, Türkiye emperyalistleri ve onu askeri ve mali olarak da destekleyen ABD emperyalistleri ile Kıbrıs üzerinde çatışma yerine uzlaşmayı sağladıkları anda barışsever Kıbrıs Halkı hüsrana uğrayacaktır. Bizi bekleyen bu tehlikeye karşı yurtdışında gerekli girişimleri sadece medya aracılığı ile değil BMBP ile de yapmamızın şart olduğunu kavramalıyız.

Özellikle Türkiye, Yunanistan, İngiltere ve Güney Kıbrıs kitle örgütleri (sendikalar, sol partiler ve diğer sivil toplum örgütleri) ile koordineli hareket etmek için kolları sıvamalıyız. Görünen o ki bu güne kadar yapılan eylemlerle ilgili demec veren ve bu eylemleri kendi eylemleri ile destekleyen sivil toplum örgütleri ile pek karşılaşmadık (KESK'in Kasım 2002 mitingine mesajı ve Londra Kıbrıs için Barış Platformu hariç).

BMBP Türkiye sivil toplum örgütlerinden genel değil spesifik taleplerde bulunduğu ve onları da bu mücadeleye çektiği takdirde militan bir barış hareketini başarıya götürebilir, rejimi emperyalist bir plan dahi olsa Annan Planı'na dayalı bir anlaşmaya zorlayabilir.

Militan Barış hareketi ile oyun oynanmaz. Ya bu hareketin gereklerini yerine getireceğiz ve bu barışı sağlayacağız ya da kitleler hüsrana uğrayacak ve o zaman bizi terk edecek...

Bunun başka yolu yoktur.

Lefkoşa'nın Girne Kapısı tarihi bir güne daha tanıklık etti. Kıbrıs'ta çatışma ve soğuk savaştan medet umarak çözümsüzlüğü politikalarının temel taşı haline getiren TC Genel Kurmayı ile Denktaş yönetimini protesto etmek için Kıbrıs Türk Halkı sokaklara döküldü. Birçok iş yeri ve devlet dairelerinde mitingi desteklemek için grev ilan edildi. Okullar hem öğretmenlerin grevi hem de öğrencilerin derslere girmemesi ile boşaldı. Halk saat 09.30'dan itibaren Lefkoşa İnönü meydanına akmaya başladı. Onbinlerce insanın meydana giden yollardan sel olup akışı görülmeye değerdi. Yaklaşık 60 bin kişilik kalabalık meydana sığmadı. İnönü meydanı Kıbrıs Türküne dar geldi.

Kararlılık ve Çözüm Mit

Askeri çevrelerin sindirme ve tehdit faaliyetleri, UHH çevrelerinin şantajları halkı sindirmek şöyle dursun daha da kamçıladi. Kıbrıs Kıbrıs olalı böyle bir kalabalığı birarada görmedi. Hatta Kıbrıs Rum halkının tarihinde bile böyle muhteşem bir miting hatırlamıyoruz.

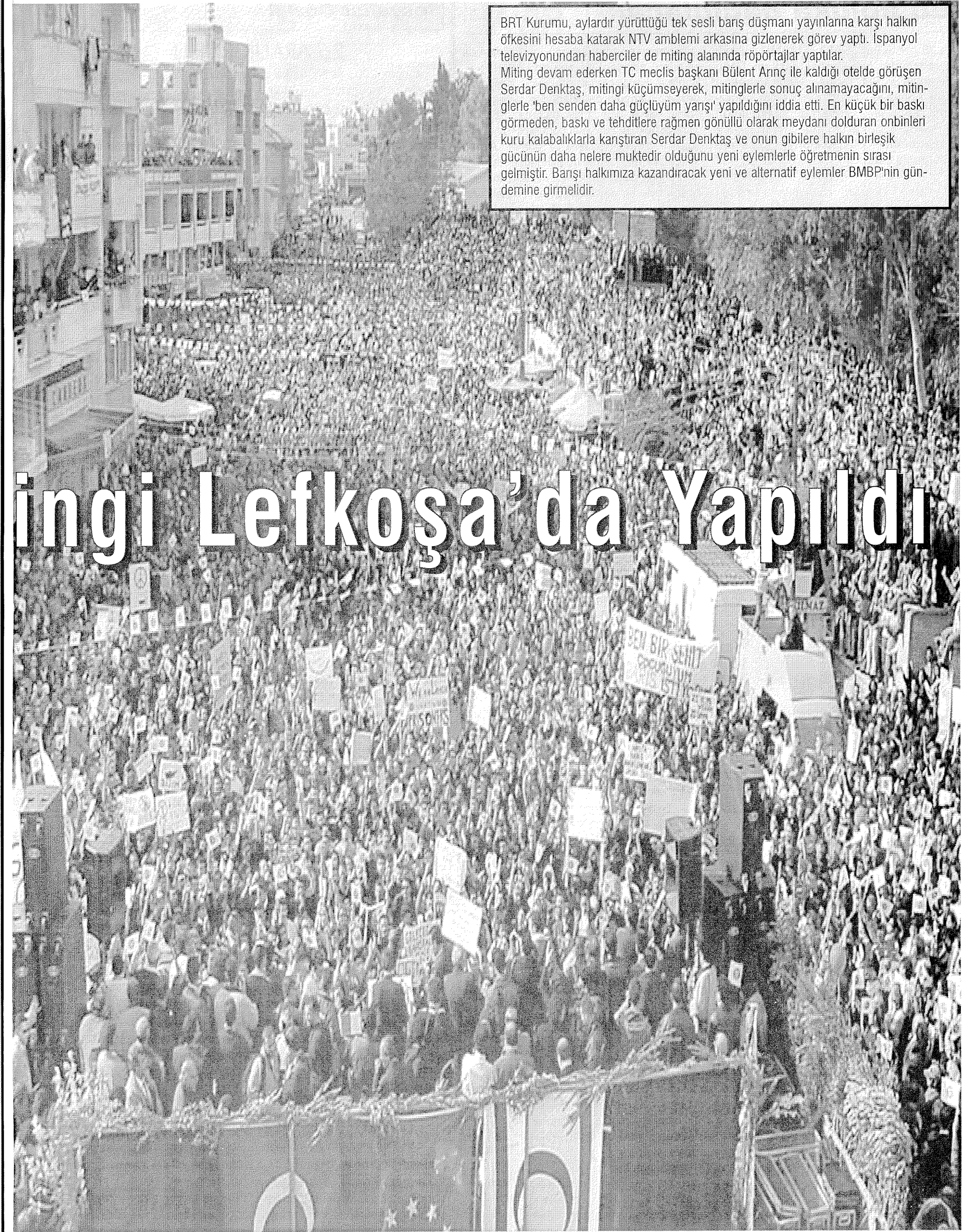
Halk ; DENKTAŞ İSTİFA

**SUSMA SUSTUKÇA KIBRIS ELDEN GİDECEK
KIBRIS'TA BATIŞ ENGELLENEMEZ**

şarları ile meydanı inetti. Ticaret Odası başkanı Ali Erel, KTAMS başkanı Ali Seylani, Türk-Sen başkanı Önder konuloğlu, KTOEÖS başkanı Ahmet Barçın ve Dr. Ahmet Gülle'nin söz aldığı miting coşkulu bir ortamda geçti. BMBP güvenlik birimleri tarafından alınan önlemler sayesinde olaysız geçti.

BRT Kurumu, aylardır yürüttüğü tek sesli barış düşmanı yayınlarına karşı halkın öfkesini hesaba katarak NTV amblemi arkasına gizlenerek görev yaptı. İspanyol televizyonundan haberciler de miting alanında röportajlar yaptılar. Miting devam ederken TC meclis başkanı Bülent Arınç ile kaldığı otelde görüşen Serdar Denktaş, mitingi küçümseyerek, mitinglerle sonuç alınamayacağını, mitinglerle 'ben senden daha güçlüyüm yarışı' yapıldığını iddia etti. En küçük bir baskı görmeden, baskı ve tehditlere rağmen gönüllü olarak meydanı dolduran onbinleri kuru kalabalıklarla karıştıran Serdar Denktaş ve onun gibilere halkın birleşik gücünün daha nelere muktedir olduğunu yeni eylemlerle öğretmenin sırası gelmiştir. Barışı halkımıza kazandıracak yeni ve alternatif eylemler BMBP'nin gündemine girmelidir.

Mitingi Lefkoşa'da Yapıldı

Bu abluka dağıtılacak

28 Kasım 2002 tarihli Vatan gazetesinde, İşçi Partisi başkanı Doğu Perinçek'le BM Kıbrıs Genel Sekreteri Kofi Annan'ın "hazırladığı" planı değerlendiren bir röportaj yayınlandı. D.Perinçek, Partisi'nin ipini iyice kopardığını düşünceleriyle bizlere göstermiş oldu.

Biz burada Perinçek'in kendisine yöneltilen soruları manüpile etmeden kısaltarak sayfamıza taşıyoruz. Aynı şekilde Perinçek'in verdiği cevapları da manüpile etmeden ve kısaca yayınlıyoruz. Fakat Perinçek'in verdiği cevaplara da bazı yorumlar yapmaktan kendimizi alıkoymuyoruz.

Soru: Kofi Annan'ın hazırladığı planı nasıl değerlendiriyorsunuz?

Cevap: bu Plan müzakere edilemez, derhal reddedilmelidir.

Soru: geline aşamada KKTC hangi stratejiyi izlemeli?

Cevap: KKTC ve TC birlikte strateji izlemelidir. KKTC'nin TC ile birleşmesi kaçınılmaz gözüküyor.

Soru: uluslararası tekeli sermayenin vatansız, bayraksız ve devletsiz ülkeler yaratma planında ABD ve AB'nin rolü nedir?

Cevap: küreselleşmenin başını ABD çekiyor. Amacı ezilen ülkeleri devletsiz bırakıp dünyanın patronluğunu ele geçirmektir. Kıbrıs buna direnen insanlığın ön cephesidir.

Soru: peki, Kıbrıs solunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Cevap: emperyalizme karşı kurtuluş savaşları ve devrimler çağında yaşıyoruz. Bugün solun tanımı emperyalizme karşı olmaktır. AB bayrağı altında yürümek emperyalizmin safında yer almaktır. Che resimleri de ihaneti örtmekten başka bir anlam taşımaz. Ezilen ülkelerde sol demek milli demektir.

Soru: Türkiye'deki yeni hükümeti nasıl değerlendiriyorsunuz?

Cevap: Tayyip Erdoğan Simitis'le gizlice görüştü ve Yunan Başbakanı ilk kez Atilla olmayan bir Türk yetkilisi ile görüştü dedi. Buradaki "Atilla değil" sözü Türk değil anlamına geliyor. AKP Amerikacı ve AB'ci bir partidir bugün Türkiye ve Türk ordusunu içten vuran AKP'den kurtulmak Türkiye ve dünyayı savunmaktır.

Soru: İşçi Partisi'nin Kıbrıs'a bakışı nedir?

Cevap: KKTC bağımsız bir devlet ve kendi kaderini tayin hakkına sahiptir. Türkler ve Rumlar artık bir arada yaşayamazlar, bunun koşulları ortadan kalkmıştır. Kemalist devrimi tamamlamaktadır. Kıbrıs Türkiye'nin güvenliği için belirleyicidir. Bu yüzden savunması Kıbrıs'tan başlar. Eğer AB, 12 Aralık'ta Rumları AB'ye alırsa KKTC TC ile birleşmelidir.

Soru: Türkiye'de bazı yayın organları Kıbrıs'ı ver kurtul diyor. Sizce bunun nedeni nedir?

Cevap: ihanet mevcuttur. Ama ihanete izinlerin kaldırıldığı bir döneme giriyoruz. Biz ihanete izin vermeyeceğiz. Bu bir hesaplaşma dönemidir.

Perinçek görüldüğü gibi ya kavramları birbirine karıştırıyor, ya da onları bilerek manüpile ediyor. Doğrudur. Solcu olmak emperyalizme karşı demektir. ABD-AB ikilisi

kimi zaman çıkarları çatışan, kimi zaman da çıkarları çakışan iki emperyalist güçtür. Bunlara karşı olmak da solcu sosyalist, devrimci olmanın gereklerinden biridir. Ama solcu olmak için milli olunmaz. Bugün Türkiye'deki en milliyetçi parti MHP'dir. MHP solcu değil tersine faşist bir partidir. Ayrıca sol demek milli olmak değildir, enternasyonalist olmak demektir. Ezilen devletlerin değil (zaten öyle bir şey olamaz) ezilen halkların yanında olmak gerekir. Hatırlatmakta fayda var. İtalya faşisti Mussolini 1921 de yazdığı Devlet-Millet-Faşizm adlı metninde neler söylüyor; "Bizim için millet feshedilemez ve çiğnenemez bir olgudur. Bu nedenle enternasyonalizm yanlılarına karşıyız. "büyük insanlık" bir hayaldir, gerçeğe dayanmaz". Yani bu anti-emperyalist olduğunu iddia eden Perinçek emperyalist güçlerin bölüğü ve işgal ettiği bu adada Rumlar ve Türklerin yani Kıbrıs halkının birarada yaşayamaya çağını iddia ediyor. Sormak lazım! Ey Perinçek, emperyalistlerin birbirinden ayırdığı Kıbrıs Türklerini ve Kıbrıs Rumlarını bir araya getirebilmek, anti-emperyalist bir Kıbrıs yaratmak, bu mücadeleye destek vermek, emperyalizme indirilecek bir darbe değil midir? Biz burda tabii ki KSP'nin siyasetini kastediyoruz. Yanlış anlaşılmasın Kofi Annan'ın "hazırladığı" planı kastetmiyoruz.

Ayrıca Perinçek her devletin kendi kaderini belirleme hakkından bahsediyor. Ya da her halkın kendi kaderini tayin hakkından bahsediyor da kavramları karıştırıyor galiba! Nasıl yani? diye de bizim kafamızda da bir soru işareti belirliyor. Halkın seçmediği, ve şu an için "hain" ilan ettiği Denktaş'ı, seve seve ve bile bile Türkiye'nin yani sömürgeci Türk burjuvazisinin kucağın oturan Denktaş'ı ve TC patentli KKTC'yi anti-emperyalist ilan edip KKTC'nin TC ile birleşmesini isteyeceksin! Sonra da dönüp Türkiye Rusya ve Çin gibi üç büyük emperyalist gücün ABD ve AB emperyalizmine karşı mücadelede birlikteliğini kitlelere sömürüden kurtuluş adı altında yutturmaya çalışacaksın. Biz yemeyiz. Perinçek sen ve senin gibi zavallılar yer ancak bunu. Hem de seve seve yer.

Perinçek'in saçmaladığı o kadar çok şey var ki bitmek tükenmek bitmiyor. ABD ve AB ezilen "ülkeleri" devletsiz bırakıp patron olmak istiyor diyor. Ve KKTC buna direnen insanlığın ön cephesidir gibi masumane sözler söylüyor. Evet şu an Kıbrıs'ın kuzeyi Denktaş'a ve ABD-TC emperyalizmine direnen insanlığın ön cephelerinden biri olmaya aday. Çünkü emperyalizm Kıbrıs'ta kendi sonunu kendi hazırladı ve yeni bir başlangıç yapmaya çalışıyor. Biz ise, sosyalistler, halkın iktidara gelmesinin mücadelesini veriyoruz. Saray sultanlarının değil!

Tabii ki bunun için siyaset sahnesinde başrollerden biri olmak lazım. Bazı sol çevreler gibi izleyip şakşaklamak için.

Biz Marksist-Leninistler iktidar için mücadele vereceğiz. Çünkü bizler sınıf bilinçli sosyalistleriz. Karşı devrimci, şovenist ve kuyrukcu değiliz. Biz halkız ve iktidarı istiyoruz, sınıf düşmanlarıyla ittifakı ve uzlaşmayı değil.

Yaşasın anti-emperyalist birleşik Kıbrıs Kahrolsun karşı devrimciler, MIT, CIA, Kontrgerilla

Bu abluka dağıtılacak

Sosyalist Gözlem

Özdemir Göçer

26 ARALIK RUHU

8 ocak 2003 tarihli Afrika gazetesindeki köşesinde Şener Levent, "Büyüklik" başlıklı bir makale yayınladı. Bu makalesinde Şener, CTP'nin genel başkanı Mehmet Ali Talat'ın, kısa bir süre önce Türkiye televizyonlarından birinde yayınlanan "ceviz kabuğu" adlı söyleşi programındaki bazı iddialarını yanıtlıyordu.

Bu söyleşide, Talat, CTP'nin KKTC'nin en büyük partisi olduğunu iddia ediyordu. Şener'in eleştirisi yerden göğe kadar haklıdır ve içeriği tamamen doğrudur. Şener'in CTP'ye yönelttiği eleştirilerin altına ben de tereddütsüz imzama atarım.

Kıbrıs Türk halkı, Bu Memleket Bizim Platformu (BMBP) çatısı altında, Kıbrıs'ta barış ve demokratikleşme amacı ile, güçlerini birleştirmiştir. Hiçbir partinin bundan tek başına pay çıkarmaya hakkı yoktur. Çünkü bu birleşme, mevcut partilerin bilinçli çalışması ve propagandası sonucu gerçekleşmemiştir. Bu birleşme, Ankara'nın ve Denktaş'ın uzlaşmaz politikalarının, Kıbrıs Türk toplumunu bir toplumsal intiharın eşiğine getirdiğinin, herkes tarafından çok açık bir şekilde görülmesi ile ve kendiliğinden gerçekleşmiştir.

Kıbrıs Türk solu içerisinde böyle bir birleşmeyi öngören yalnızca KSP-KSG olmuştur. Anti-Emperyalist Birleşik Cephe önermesiyle Kıbrıs'ın her iki tarafındaki halk güçlerinin birleşmesini savunan, bu birleşme olmadan Kıbrıs sorununa köklü bir çözüm, kalıcı bir barış bulunamayacağını savunan KSP ve KSG'nin bu yaklaşımı ne yazık ki halk içinde hak ettiği desteği bulamamıştı.

Bunun nedeni de rejimle barışık sol partilerin Kıbrıs halkını yıllardır yalan, yanlış propagandalarıyla aldatmalarıdır.

Bu yanlışların sonuncusu da "açın, açın, AB ve Çözüm için kapıları açın" belgisi ile 2002 yılında yaşadığımız son yerel seçimlerde gerçekleşti.

O seçimlerden sonra Kopenhag zirvesi de gerçekleşti. Ama çözüm ve AB gerçekleşmedi. Üstelik, çözümsüzlükle tam bir ekonomik, siyasi ve askeri abluka altında yaşamaya mahkum edilen Kuzey Kıbrıs halkının, insan haklarını ve çıkarlarını korumak için 'demokratik' Avrupa da sesini çıkarmadı.

AB, şimdilik gücünün yettiği kadarıyla yetinmeye (yani sadece Güney Kıbrıs'ı genişlemeye dahil etmeye), gerisini de daha sonra ABD ve TC ile uzlaşarak 'çözmeye' razı!

Şener Levent 05/01/2003 tarihli Afrika gazetesindeki köşe yazısında da bu konuyu işliyor ve yine haklı olarak; "kırk yıldır aldatıldık, yetmedi mi?" diyerek CTP politikalarına ve benzer 'sol' politikalara isyan ediyor.

Bu aldatılmışlığın etkileri sık sık Şener'in kendi düşüncelerine de yansımış ve yazılarında görülmüştür.

Nitekim O da zaman zaman vatandaşa; "yarın sabah bol yıldızlı AB bayrakları altında uyanacaksınız" gibisinden yanlış ümitler pompalamıştır.

Belki de tepkisi aldatılmışlığıdır.

Ama biz KSG ve KSP olarak, her zaman tüm solu olduğu gibi Şener Levent ve Avrupa/Afrika çizgisini de bu yanlışları karşısında yoldaşça uyardık ve eleştirdik. Kendilerine yalan söyleyenlerin karşısında doğruları ısrarla söylemekten kaçınmadık.

Şimdi geline noktada Şener, 40 yıldır yalan söyleyenlere isyan ediyor, ama isyanında samimi değil. Çünkü 40 yıldır doğruları söyleyenlere de küsüyor! Hem de kendisine sürekli olarak doğruları hatırlattıkları için küsüyor!

Şener'in gazetesinde, doğruları söyleyen tek çizgi olan Kıbrıs Sosyalist Partisinin bildirileri, duyuruları yayınlanmıyor.

Doğu Perinçek gibi yeminli bir proleterya düşmanı ve rejim işbirlikçisinin sözde 'işçi partisi'nin bildirilerine bile yer verilen Afrika gazetesinde, Kıbrıs Sosyalist Partisinin bildirilerinin yayınlanmaması düşündürücüdür. Yoksa Şener'in 26 aralık ruhu dediği bu mu?

EMPERYALİST SAVAŞA HAYIR

ABD emperyalizmi yoksul ve ezilen halkların kanını içmeye devam ediyor. Faşist Bush yönetimi bir avuç azınlığın sahip olduğu silah ve petrol tekkellerinin çıkarları için tıpkı yoksul Afganistan halkına yaptığı gibi Irak halklarına da "barış ve demokrasi" adı altında kitlesel ölümler götürmeye hazırlanıyor.

ABD emperyalizmi 11 Eylül saldırılarını emperyalist emelleri için müthiş bir saldırı silahına dönüştürdü. Katil Bush yönetimi "ya bizdensiniz ya da onlardan diyerek kendilerinin bile altına imza attığı uluslararası hukuk kurallarını hiçe sayarak dünya halklarına karşı yeni bir saldırı dalgası başlattı.

ABD emperyalizmi 11 Eylül'den önce Balkan'larda, daha sonra da Ortadoğu'da ve dünyanın diğer bölgelerinde darbeler ve savaşlar tezgahladı.

İngiltere'nin Kıbrıs'taki yokluğunu fırsat bilerek Türkiye ve İsrail'le beraber hem Kıbrıs'a hem de Kore, Afganistan, Küba ve birçok ülke ABD emperyalizmi tarafından terörist ülkeler ilan edildiler.

Hatırlatmakta fayda var: bakalım Amerikan silah ve petrol tekkelleri yani ABD emperyalizmi girdiği savaşlarda ne kadar insanı hunharca katletmiş!

ABD, Hiroşima ve Nagazaki'de kulandığı atom bombalarıyla 115 bin insan(Kuzey Kıbrısın nüfusunun yarısından fazla), geçen yıl Afganistan'da ve 1991 yılında Irak'ta gerçekleştirdiği saldırıda onbinlerce insan katledilmiştir.Ayrıca ABD ve İngiliz emperyalistleri Irak'a uyguladıkları ekonomik ambargo sonucu son 12 yıldır günde 150, yılda 54.750 çocuğun açlıktan ölmesinin birinci dereceden sorumlularıdır. Yani ABD ve İngiliz emperyalizmi tarafından bombalanan hastaneler,göller, kanalizasyon ve su arıtma tesislerinin de kullanılamamasından dolayı 1991 Körfez savaşından günümüze bir milyondan fazla insanın yaşamına kasten son verilmiştir; "demokrasi" adına.

ABD emperyalizminin kimyasal silah stoğunun imha bedeli şu an 12.4 milyar dolardır.

Ey! Açlığın nedenini sadece yoksul

ülkelerin gaddar ve kötü yönetimleri olarak suçlayan ABD!

Peki sana ne demeli? Bizce seni tanımlayacak, seni insanlara tarif edecek tek bir cümle daha keşfedilemedi ve belki de keşfedilemeyecek, bulunamayacak.

Ama sen öldürüldükten sonra denilecek tek bir şey var. İntihar etti!

Çünkü ezilenler sana ve senin köpeklerine karşı tekrar birleşmeye başladı.

Başladı ve şu söz kullaklarımızda tekrar çınlamaya başladı!

"eceli gelen it, cami duvarına işermiş" ne kadar doğru bir söz değil mi?

Peki bizler ne yapmalıyız? Biliyoruz ki emperyalizmi ve savaşı lanetlemek yeterli değil. Savaşı, emperyalizmi ve terörist başı ABD'yi yaygın ajitasyon ve propaganda araçlarıyla kitlelere anlatmalı, savai karşıtı tüm güçleri ortak bir platformda birleştirip anti-emperyalist mücadeleye dahil etmeliyiz. Yaklaşan sınavlar dönemine rağmen öğrenci gençlik içerisinde güçlü ve kararlı bir mücadele yürütülmeli, yaygın bildiri ve basın bildirileriyle birlikte bir eylem(ler) dönemi belirlemeliyiz.

Özellikle ABD terörizminden oldukça etkilenen Filistin'li ve diğer Arap, Kürt öğrenci ve işçilerle mevcut sol partilerin bünyesindeki savaş karşıtı güçleri sürece dahil etmeli, gücümünde üzerinde iradi bir mücadeleyle emperyalist savaşa karşı enternasyonal dayanışmayı örgütlemeliyiz.

Emperyalizm Ortadoğu'dan defol(acak)

Kahrolsun emperyalizm

Yaşasın halkların kardeşliği

Yaşasın enternasyonal dayanışma

Not:yazıdaki veriler Sosyalizm Yolunda Yoldaşça Özgür Gençlik dergisinden alınmıştır.

Türk-İş Genel Başkanı Kimin Sözcüsüdür?

KSG Özel- Türk-İş Başkanlar Kurulu toplantısının açılış konuşmasında başkan Salih Kılıç, Kıbrıs'a değinerek tam da Türk emperyalistlerinin ağzı ile konuştu. Kılıç 'Kıbrıs politikası gündelik olarak belirlenemez ve değişemez....Kıbrıs Sorununa, Kıbrıslı Türklerin ve Türkiye'nin uzun vadeli ortak çıkarları temelinde bir çözüm aranmasından yanayız' şeklinde konuşarak Türk-İş'in Türkiye işçi sınıfının değil, Türkiye işçi sınıfını boyunduruk altında tutan Türk ve yabancı finans kapitalin sözcülüğünü üstlendiğini sergilemektedir.

Salih Kılıç'ın bu demeci, uzun yıllardır milliyetçilik ile pompalanan, her türlü haklardan maruz kalan ve açlık sınırının altında yaşamını sürdürmeye çalışan, tüm bunlara karşın mücadeleleri ile Kıbrıslı Türk işçilerine de mücadele dersleri veren Türkiye işçi sınıfına bir hakarettir.

Kıbrıs halkı barış için meydanlara dökülmüştür. Kıbrıs'ta yıllardır mandra

ortamına kapatılan ve Türk rejiminin her türlü keyfi yönetimine maruz kalan Kıbrıslı Türk işçi ve emekçileri, mevcut statükonun son bulmasını ve barışı talep etmektedir. Bu taleplerine destek vermesi gereken kurum ve kuruluşların başında Türkiye'deki rejimin baskısı ve sömürsü altında ezilen Türkiye işçilerinin sendikaları olacağına tam tersine bu sendikaların bağnaz liderliklerinin Türkiye işçilerini ezen ve sömüren rejime arka çıkarmaktadır. Bu demeçleri veren sendika liderlerinin rejim tarafından ne kadar beslendiğini seğilemekte ve dünya işçilerine ibret olmaktadır.

Türk-İş Genel Başkanı Kılıç ve ondan önce Meral Bayram gibi Türk rejimine ve Denktaş'a övgüler yaparak Kıbrıs halkını ezen emperyalizmin sözcülüğünü yapmaya devam ediyor. Türkiye işçi sınıfı böyle liderlerden kurtulmadıkça ne sömürüye son verebilir ne de özgürlüğüne kavuşabilir.

Nazlıca

Nazlı Şahin

BARIŞA TUTKUyla SEVDALANMAK

Ekonomiden modaya kadar herşeyi savaşa endeksli tutan, "Kerkük-Musul bizimdir orada hakkımız var"diyen TC, petrolden pay alabilmek için Irak savaşına katılımını haklı gösterebilmek kaygısı ile Türkiye toplumunu top yekün savaşa hazırlamaya çalışıyor. Tüm askeri ve sivil bürokrasi, siyaset ve medya savaşın kuşatması altına alındı. Bugün hala daha ABD'ye cevap vermek için BM açıklamasını beklediklerini söyleyen AKP hükümeti, diğer yandan limanları kapatıp, hava alanlarını ABD'nin hizmetine sunmuş durumda. Mersin limanı Aralık ayının son günlerinde 6 rıhtımını ticari gemilere kapattı ve ABD'den gelen prefabrikler ve içinde ne olduğu bilinmeyen malzeme paketleri limana indirildi, diğer limanlarda da durum aynı, sevkiyat devam ediyor. Savaş bağıra çağıra geliyor.

Hal böyle iken, neşenin eleminden çok daha fazla cesaret gerektirdiği yaklaşan felaketin eşiğinde, bir insan olarak yüksek sesle itiraf etmeliyiz: Başarısızlıklarla bezenmiş muhteşem bir edilgenliğin kollarında tüketilmeye çalışıyoruz. Elimiz kolumuz bağlı nutkumuz tutulmuş gibi...Emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin ise kastı apaçık!

Karaya inat ve kızılın umuduna, baharın beyazının sonsuzuna yakın durabilen bir cüretle "Biz halkız, yenik değiliz, barışı biz getireceğiz" diye haykırabiliyor muyuz? Veya yaşamını, en güzel, en olacak, en olması gereken şey için veren ve "Hasretinden prangalar eskittim", diyen o kararlılık yine bize ait mi? Yoksa yanıtsız bir iç çekiş mi bizimkisi?

Yanıtsızlıklarla ne geçmişe ne de geleceğe sahip çıkılamaz. Baş kaldırmaya cüret etmeyen yanıt, yanıtsızlık ve yerinde sayma değilse nedir? Başkaldırmayanın sevdası da olamaz... Barış istemek ona sevdalanmaktır. Sevda, başkaldıran emektir. Yanıtlar başkaldıran sevdanın öfkeleriyle var olur. Eğer, sevdıyla başkaldıramıyorsanız, emperyalizme öfkeyi duyumsamıyorsanız, Goya'dan Picasso'ya, Meyerhold'dan Brecht'e, Marti'den Aragon'a, Zola'dan Traven'e uzanan başkaldırı yabancılaştırmıştır size...Yanıtsızsınızdır.

Herkesin yanıtı var, barış istiyor diyebilirsiniz, soyut olarak barıştan yana olmak, bir entellektüel züppe lüksünden başka bir şey değildir.

Barışa ulaşmak için onun zıddı olan şeyi yapmak, yani barış için savaşmak, emperyalistlere karşı mücadele etmek gerekiyor.

Özgürlük ve barış istiyorsak, mücadele etmeye karar vermeli ve hayata geçirmeliyiz."Özgürlük zorunluluğun kavranmasıdır. Zorunluluk ancak kavranmadığı ölçüde kördür. İstenç (irade) özgürlüğü, ne yaptığını bile bile karar verme yetisinden başka bir anlama gelmez." (F.Engels, Anti-Dühring)

Barışı sevmek, onu istemek ona tutkuyla bağlanmayı gerektirir.

Sevmek tutkusuz mümkün değildir. Ülkemin damarlarında, onu tutkusuz kılan bir virüs dolanıyor. Sevgilerin sözdeleşmesi ve muhtacı olduğu tutkulara sırt dönmüş olmasından çıkartıyorum bunu. Tutkuları zayıflayan sevda, nasıl olursa olsun geriler, hatta gericileşir. Çok kimse aksini önerse de; sevgiyi tutkudan ayrı algılamamak gerek. Tutku, sevdaya anlam katan aklın aşkınlığıdır. Tutku ciddiyettir. Bağlanmışlığın, bilinçli vazgeçmezliğidir. İsrarın harcıdır...

Çok kimse tutkunun "tehlikeli" olduğundan söz eder. Ama bir an, tehlikeyi göze almayan ya da tehlikeli olmayan sevdanın, ne kadar yavan ve sözde olduğunu anımsayalım.

Öncesizliği ve sonrasızlığıyla insanı, insan eden sevdalar hep tutkularıya var oldu; dal budak sardı yaşama...

Sevdanın vazgeçilmezliği olan tutkulardan söz ederken; ülkemi, sözde ve tutkusuz sevgilerin coğrafyası kılan bu kısırlıktan çıkarmanın yolu örgütlü mücadeledir.

Ülkem ve Irak halkı ,ne emperyalist vahşilerin yağmasına ne de tutkusuz insanların sıradanlığına layık değildir.

O halde, bir taşı tutkuyla kavrayan sevdaları insana ait kılarak "yeter gayrı"demeli ve emperyalizmi tarihin çöplüğüne yollamak için düşüncelerimize tutkuyla bağlanmalı ve eyleme geçirmeliyiz.

ABD YERYÜZÜNDEKİ ASKERİ ÜSLERİNİ ARTIRIYOR

Hüseyin Erdoğan

ABD, 11 Eylül'de New York'taki ikiz kulelerin tahribi olayından sonra, bu trajediyi kullanarak, dünyaya yeni bir şekil vermeye çalışmaktadır. ABD'nin askeri üsleri, bugün her kıtada yer almaktadır. Bunlardan en büyüğü, dünyanın en küçük ülkelerinden biri olan İran Körfezindeki Katar'dadır. BM'de bugün 189 devlet üyedir. ABD, yeryüzünün tek süper gücü durumunda olup, 140 ülkede Amerikan askeri varlığı vardır. Bu ülkelere 25'inde ise ABD önemli miktarda askeri güç bulundurmaktadır ve en az 36 ülke ile de güvenlik düzenlemeleri vardır.

İmparatorluklar, tarih boyunca egemenliklerini başka halklar üzerinde zorlamak için o ülkelerdeki askeri üslerine dayandırmışlardır. ABD askerleri, 2. Dünya Savaşı'ndan bu yana bir dizi ülkede aktif görev yapmaktadırlar. ABD emperyalizminin amacı, Başkan George W. Bush'un ABD için tehlikeli gördüğü herhangi bir ülkeye saldırı başlatması için buraları bir sıçrama tahtası olarak kullanmaktır. Savunma uzmanlarına göre, ABD'nin niyeti, yeryüzünün her yanında, bütün yıl boyunca, çok sayıda askeri birliklere destek sağlayacak olan, binlerce asker ve teknisyenle donanmış ileri askeri üslere sahip olmaktır. Bu üslerin, Başkan Bush'un "belirgin ve var olan tehlike" olarak nitelendirdiği herhangi bir ülkenin içinde veya yanında inşa edilmesi dikkat çekmektedir.

Son verilere göre, ABD'nin, yarısı Asya-Pasifik bölgesinde olmak üzere yabancı topraklar üzerinde, 200 bin'den fazla kara askeri ve yabancı karasularında da

50 bin'den fazla deniz personeli bulunmaktadır. Son yıllarda, bu personelin ortalama 35 bin kadarı, çoğu Irak çevresinde ve Balkanlarda olmak üzere, yabancı topraklar üzerinde, acil durum operasyonlarına katılmışlardır. Bunun dışında, ABD'nin başka ülke toprakları üzerinde, 60'ı büyük olmak üzere, 800'den fazla askeri tesisi vardır. Şimdi var olan ABD üslerinin çoğunluğu, daha önce yer almış savaşlardan sonra - 2. Dünya Savaşı ve Afganistan savaşı gibi - elde edilmiştir. Bir savaş sırasında elde edilen askeri üsler, çoğu kez tamamen yeni bir düşmanla ilgili, gelecekteki yeni bir savaşta ileri müdahale konumları olarak kullanılmaktadır. Bush yönetimi, "teröre karşı savaş"tan sonra Orta Asya'da elde ettiği üslerden ayrılacağını söylemektedir, ama yetkililer özel konuşmalarında, bu üslerden ayrılmayacaklarını itiraf etmektedirler. ABD yeni üsler elde etmek yanında, bu ülkelere askeri danışmanlar da göndermektedir.

ABD emperyalizmini, bu dünya jandarması konumundan uzaklaştırmak gerekmektedir. Yeni askeri üsler, uzun erimde ABD savaş planlayıcıları için savaşlardan daha fazla eleştiriye yol açmaya adaydır. Gerçi son savaşların çoğunun kökü, petrol politikasına dayanmaktadır, ama ABD'nin askeri müdahalelerinin hepsi de petrole yönelik emellere bağlanmamalıdır. ABD, yerkürenin bütün stratejik bölgelerinde, askeri üsler kurmak veya var olanları yeniden geliştirmek istemektedir.

ABD'nin yeni üsleri ve petrol kaynakları üzerinde artan denetimi, 1980'lerden bu yana meydana

gelmekte olan tarihsel olgularla bağlantılıdır. Avrupalı emperyalistler (euro) ile Japon emperyalistleri (yen) yükseliş gösterirken, ABD'nin (dolar) ekonomik gücü azalmaktadır. Ama askeri konularda, ABD hâlâ daha tartışılmaz süper güçtür. Yeni stratejik bölgelerdeki askeri üstünlüğü ile gelecekte ekonomik rakiplerine karşı denge oluşturmak için, askersel destekli dolar bloku ile, ana rakipleri arasındaki coğrafyaya girmeyi tasarlamaktadır. Bush yönetiminin ilk Ulusal Güvenlik Stratejisi, soğuk savaş görüşlerinden görülmemiş şekilde hayli uzaklaşarak, Saddam Hüseyin, El-Kaide gibi odaklarla cepheleşmektedir. Bu yeni strateji, Başkan Bush'un göreve başladığı zaman yaptığı ilk konuşmada söylediği "dış politikada alçakgönüllülük" yerine, dünyaya meydan okuyan ve "yüksekten bakan, tehlikeli" bir hal almaktadır. Bu politikanın destekçileri ise, ABD emperyalizminin yeryüzü liderliği için zamanın çoktan gelmiş olduğu ve bu yeri alması gerektiği görüşündedir.

Bu durum karşısında, küreselleşen ABD emperyalizmine karşı mücadelenin, küresel çapta verilmesi kaçınılmaz olmaktadır. Adamız Kıbrıs üzerindeki egemen İngiliz üs ve tesisleri ile kendine ait radar ve dinleme tesislerini 50 yıldan fazla bir süredir kullanmakta olan ABD'nin, yeni askeri üs ve tesis edinme planlarına karşı daima uyanık olmak zorundayız. Olası bir çözümde, yabancı üs, tesis ve askerlerden arınmak, kalıcı barışın önkoşuludur.

AMERİKAN YÖNETİMİ KANA SUSAMIŞ VAHŞİ HAYVANDIR

Aşağıdaki yazı, "İngiliz yazar Harold Pinter'in Torino Üniversitesinde (Università degli Studi di Torino, 11.12.2002) fahri doktora unvanı alırken yaptığı bir konuşmadan alınmıştır.

"Bu senenin başlarında, kanser nedeniyle büyük bir ameliyat geçirdim. Ameliyatın kendisi ve ameliyat sonrası yaşadıklarım, bir tür kabus gibiydi. Kendimi, devasa bir okyanusun karanlık, derin sularında yüzmeyi bilmeyen ve durmadan çırpınan bir adam gibi hissediyordum. Ancak boğulmadım ve hayatta kalabildiğim için çok mutluyum.

Buna rağmen bu bireysel kabustan kurtulmuş, ancak, çok daha korkunç ve bulaşıcı toplumsal bir kabus yaşamaya başlamıştım: isterik, bilgisiz, kibirli, akılsız ve saldırgan Amerikalı kabusu. Dünyanın bilinen en güçlü devleti ciddi bir şekilde, savaş bayrağını dünyanın geri kalan ülkelere karşı sallıyor.

Başkan W. Bush, "Bizimle birlikte değilseniz, bize karşısınız" demişti. O, ayrıca "Dünyanın en tehlikeli silahlarının, en tehlikeli bulduğumuz dünya liderlerinin elinde kalmasına izin vermeyeceğiz" ifadesini de kullandı. Tamamen doğru! Hemen aynaya bakmalısın ahabap... Bu sensin!

Amerika şu sıralar, gelişmiş "kitle imha silahları"ni harekete geçiriyor ve onları, nerede uygun görürse, orada kullanmaya hazır. Amerika'nın sahip olduğu silahlar, dünyanın geri kalan ülkelerinin bir araya gelip ortaya koyacaklarından çok daha fazla miktarda. Fabrikalarının denetlenmesini reddederek, biyolojik ve kimyasal silahlar konusunda yapılan uluslararası anlaşmaların üstesinden gelen Amerika'nın kamuya yaptığı açıklamaların ardındaki ikiyüzlülüğü ve gerçek faaliyetleri neredeyse kötü bir şaka!

Amerika "ölüm" denilince, yalnızca New York'ta öldürülen 3.000 kişiyi dikkate alıyor; onlar için, yalnızca bu ölümlerdir sorun olan. Onlar Amerikalı ölümlerdir. Bu kurbanların dışında kalanlar ise, kendilerince bir önem arz etmeyen; gerçek olmayan, soyut ölümlerdir onlara göre.

Afganistan'da öldürülen 3.000 kişiden asla söz edilmemektedir. Amerikan ve İngiliz ambargoları neticesinde, çok gerekli ilaçlardan yoksun bırakılan yüzlerce, binlerce Iraklı çocuğun ölüme terk edildiğinden de asla söz edilmemektedir.

Amerika'nın Körfez Savaşı'nda uranyum kullanmasından ve bunun etkilerinden asla söz edilmemektedir. Irak'taki radyasyon seviyesi halen, ürkütücü bir boyuttadır. Bebekler beyinsiz, gözsüz, jenital organsız doğuyor. Kulakları, ağızları veya bağırsakları olduğunda ise bu öksüzlerden bir tek şey akıyor; o da kan.

1975 yılında, Doğu Timor'daki 200.000 ölünün faturası Endonezya Devleti'ne çıkarılmıştır. Ancak Endonezya'nın ilham kaynağı ve destekleyicisi olan Amerika'dan asla söz edilmemektedir. Guatemala, Şili, El Salvador, Nikaragua, Uruguay, Arjantin ve Haiti'de ABD'nin desteklediği ve finanse ettiği eylemlerin sonucu olarak ölen 500.000 kişiden asla söz edilmemektedir.

Vietnam, Laos ve Kamboçya'da ölen milyonlarca insan, artık konuşulmuyor. Filistin insanının umutsuzluğundan kaynaklanan kötü durumdan, dünyadaki huzursuzluğunun ana kaynağından neredeyse hiç söz edilmemektedir.

Fakat bugün, ne denli yanlış hükümler veriliyor ve de tarih, nasıl yanlış okunuyor. İnsanlar unutmaz. İnsanlar, dostlarının ölümünü unutmaz. İnsanlar, işkenceyi, işkence sonucu sakat, kötürüm kalanları unutmaz. İnsanlar, adaletsizliği unutmaz. İnsanlar, zulümü unutmaz. İnsanlar büyük güçlerin terörizmini unutmaz. İnsanlar unutmamakla kalmazlar: hesabını da sorarlar.

New York'ta yaşanan büyük facia, tahmin edilemez bir şey değildi. Bu, bütün dünyada ortaya koyulan, sağlam ve sistematik devlet terörizminin, Amerika'daki köklü uzantısına karşı yapılan bir misilleme hareketiydi.

İngiltere'de insanlar, potansiyel terörist eylemlerin hazırlıklarına karşı "uyanık" olmaları yönünde uyarılıyor. Bu konuda kullanılan dil, kendi içinde mantıksız. Halkın "uyanık olma hali" nasıl tarif

edilebilir? Ağızlarına bir eşarp bağlayıp, zehirli gazlardan korunmaya çalışmaları gibi mi?

Bununla birlikte, terörist saldırılar oldukça muhtemel görünüyor ve bu, bizim başbakanımızın Amerika'ya utanç verici itaatinin bir sonucudur. Açık ki Londra metro sistemine yapılmak istenen terörist bir zehirli gaz saldırısı daha geçenlerde önlendi.

Ancak, böyle bir saldırı gerçekten de, her an olabilir. Binlerce okul çocuğu, her gün metro yoluyla okula gidiyor. Bir zehirli gaz saldırısında öleceklerin sorumluluğu, bütünüyle başbakanın omuzlarında kalacaktır. Başbakanın metroyu kullanmadığını söylemeye gerek yoktur sanırım.

Irak'a karşı planlanan savaş, görünüşte onları diktatör liderlerinden kurtarmaya yönelikken; gerçekte, binlerce sivil öldürmeye yönelik önceden tasarlanmış bir plandır.

Amerika ve İngiltere, yalnızca, tüm dünya üzerinde şiddetin tırmanışı ve sonucunda gelişebilecek felaketler konusunda ellerinden geleni yapıyor. Amerika'nın Irak'a saldırısı, bölgenin zaten gergin olan dikişlerini patlatacaktır.

Kanımcı, bu saldırı, yalnızca Irak petrollerini kontrol altına almak amacıyla değil, aynı zamanda Amerikan yönetiminin şu günlerde, kana susamış vahşi bir hayvan gibi davranmasının bir sonucu olarak gerçekleşecektir. Bomba, onların bildiği tek sözcüktür. Biliyoruz ki, çoğu Amerikalı, devletlerinin duruşundan dehşet duymaktadır; ancak, aciz görünmeyi, tepki göstermeye tercih etmektedirler.

Avrupa; dayanışma, sağduyu ve yürekliliği hayata geçirip, Amerikan gücüne karşı çıkmadığı, diremediği taktirde, Alexander Herzen'in ifadesini hak etmiş olacaktır: "Bizler doktor değiliz; bizler, hastalığın kendisiyiz."

Savaşta Hayır İttifakı

Bush ve Blair, Irak'a saldırmaya hazırlanıyorlar; dünyanın her yanında geniş kitlelerin ve hükümetlerin protestolarını duymazlıktan geliyorlar. Irak halkı zaten, 1991'deki birinci saldırı ve onu izleyen ambargo nedeniyle büyük acılar yaşayan bir halk: ambargo yüzünden 600 bin çocuğun öldüğü tahmin ediliyor.

Bu yeni saldırının temelinde ABD'nin bölgedeki stratejik çıkarları ve Irak'ın petrol kaynakları var. Bu sefer saldırı daha da vahşi olacak, Irak'ta ve Orta Doğu'da binlerce masum kişinin ölümüne yol açacak. Dahası, İsrail'de Sharon'un Filistin halkına uyguladığı soykırımı daha da hızlandırmasına imkan tanıyacak.

cak.

Bu savaşı durdurmalıyız! Hepimiz tüm gücümüzle dünya çapındaki savaş karşıtı harekete katılmalıyız. Daha şimdiden büyük gösteriler gerçekleşti: Amerika'da 200 bin kişi Vietnam savaşından bu yana en büyük savaş karşıtı gösteriyi yaptı; Floransa'da 1 milyon kişinin katıldığı yürüyüş tarihin en büyük savaş karşıtı gösterisi oldu! Almanya, İngiltere, İspanya, İrlanda, Fransa, Yunanistan, Türkiye, Mısır ve Lübnan'da benzer gösteriler yapıldı ve daha da yapılacaktır.

Kıbrıs'ta da, savaş karşıtı hareketten güç alarak, Savaşta Hayır İttifakı'nı kurduk. Amacımız

Kıbrıslı Türklerin de dahil olduğu bir İttifak yaratmak, ve adanın her iki tarafında çalışmalarımızı koordine etmek ve savaş karşıtı eylemlerimizi ortak veya paralel olarak örgütlemek.

Sesimizi dünyadaki tüm savaş karşıtlarının sesine ekliyor ve ilan ediyoruz ki:

" Irak'ın emperyalist işgalini mahkum ediyoruz;
" Filistin halkının yanındayız;
" Kıbrıs hükümetinin, Kıbrıs hava sahasının ve topraklarının Irak'ın işgalinde kullanılmasını sağlayabilecek tüm ayrıcalık ve kolaylıkları kaldırmasını talep ediyoruz;

" Irak halkının katledilmesine ve Irak'ta çevrenin ve altyapının imhasına "Hayır" diyoruz .

Ülkemizin, barış arzusunu paylaşan tüm ilerici vatandaşlarını, tüm sivil toplum kuruluşlarını, gençliği, işçileri, bu amaçları gerçekleştirmek için çabalarımızı koordine etmeye çağırıyoruz.

Deklarasyonu imzalayabilir, İttifak'a katılabilir ve, isterseniz, İttifak'ın çalışmalarını desteklemek için bağış yapabilirsiniz.

İSİM:

İşyeri/sendika/kurum:

Tel/Faks:

E-posta:

Bağış:

26 ARALIK HALK AYAKLANMASINI SELAMLIYORUZ

26 Aralık 2002 de Kuzey Kıbrısta 41 örgüt Lefkoşa da Kıbrısta yürütülen barış görüşmeleri için halkın iradesini beyan etmesini isteyen bir gösterisi düzenledi. İşçiler, esnafı, küçük üreticiyi ve barış isteyen toplumun diğer kesimlerini de yanına alarak barış gösterisini emperyalist, gerici, sömürgeci ve şovenist güçlere karşı barışçıl bir halk ayaklanmasına dönüştürdü. Lefkoşa sokaklarını böyle bir demokrasi mitingi gördü. Kuzey Kıbrıs nüfusunun nerede ise %25'i (yaklaşık 50,000 kişi) Lefkoşa sokaklarını özgürlük, eşitlik ve zorla dayatılmaya çalışılan her türden sözde çözümlere hayır demek ve tüm dünyaya demokratik bir çözümün Kıbrıs Halkın kendi elinde olduğunu göstermek için meydanları zaptetti. Gösteriye katılmayan 10,000 lerinde yürekleri Lefkoşa mitingindeydi. Mitingde yansıyan halk iradesi dalga dalga Güney Kıbrıs Halkını, Türkiye Halkını, Yunanistan Halkını mitingir iradesi yönünde etkilemeye başladı. Lefkoşa Mitingi Kıbrısta Demokrasinin ve Demokratik bir barışın ancak halkın aktif katılımıyla mümkün olabileceğini hem dostta, hem düşmana göstermiş oldu.

26 Aralık Lefkoşa mitingi gerici, ilhakçı, sömürgeci güçlerin yüreğine korku saldı. Kuzey Kıbrıs ta halk daha iyi bir gelecek için, emperyalist güçlerin ve ilhakçı çözüm önerilerinin geçerli olmadığını, 'ne sizi, ne paranızı ne de sizlerin çıkarlarını temsil eden Denktaş ve işbirlikçileri istemiyoruz' diye iradesini açıktan beyan etti. Halk Kıbrısta eşitlik temelinde iki halkın çıkarlarını ortak bir şekilde temsil eden, halkın gerçek çıkarlarını savunan demokratik bir çözüm istediğini vurguladı. Halk Kıbrısta yıllardır barış adına yapılan görüşmelere sözde halkın çıkarlarını temsil ettiği iddiasıyla katılan görüşmeciler ve yardımcıların halkın çıkarlarını savunmadığını, bundan sonra onların halkı temsil etme yetkisinin olmadığını haykırdı. Halk bundan sonra sürdürülecek görüşmelere, halkın çıkarlarını temsil edecek temsilcileri seçmek ve Rum Halkıyla bu temelde anlaşma yapmak istediğini belirtti.

1960 Yılına kadar çeşitli güçlerin sömürgeci olan Kıbrıs, tarihinde kısa bir dönem için- o da üç ülkenin garantörlüğü altında- 'özgür' bir ülke haline geldi. 1960 Yılında sözde bağımsız bir Kıbrıs devleti kuruldu. Emperyalist güçlerin ve taraf ülkelerin Kıbrıs üzerindeki çıkar kavgaları ve bu güçlerin Kıbrıstaki halk düşmanı işbirlikçilerinin de yardımıyla 1960 tan itibaren Kıbrısta yaşayan iki halk birbirine kırıdırılmaya çalışılmıştır. Ardından 1974

de önce Yunanistanın sonra da Türkiye'nin sözde 'soydaşlarının çıkarlarını koruma' altında yaptıkları askeri müdahaleler sonucunda da ada fiilen ikiye bölündü. 2003 Yılına geldik, ama gerek Yunanistanın, gerekse Türkiye devletinin iddia ettiği 'soydaşların çıkarlarını koruma eylemleri' bu gün artık halkın gözünde halkın çıkarlarını değil, bu yayılmacı güçlerin kendi devlet çıkarlarını korumaya yönelik olduğu iyice açık olmuştur. Bölünmüşlük ve egemen güçlerin çıkar savaşları halka değil, bu yayılmacı taraf güçlere yarıyor. Egemenler, 50 yi aşkın yıldır çözülmeye çalışılan Kıbrıs sorunu bu güne kadar geçen sürede halkın iradesini hiçe saymıştır. Lefkoşa mitingi halkın artık buna yeter dediğinin en güzel kanıtıdır.

Dünya üzerinde kendilerine göre 'sorunlu bölgelerde' zor yoluyla sınırları yeniden çizmeye çalışan emperyalist güçler de Kıbrısta halkın iradesinin yansıyacağı bir çözümden yana değildir. Onlarda her yolu deneyerek , halkın kabul edebileceği demokratik bir çözümü engellemeye, varılacak bir çözüm biçiminde kendi çıkarlarını da empoze ettirmeye çalışıyorlar.

Kuzey Kıbrıstaki Halk Ayaklanması en başta halkın özgür iradesini hiçe sayarak

Kıbrıs üzerinde çıkar sağlamaya, zor yöntemleriyle çıkarlarını korumaya çalışan tüm taraf güçlerine egemen güçlerine karşı bu ülkelerin halklarının bu gün temel bir görevi daha vardır: Kıbrısta demokratik bir çözüm için mücadele yürüten halkla dayanışma görevi . Bu dayanışma için bu ülkelerdeki emekçilerin, Kıbrısta Halkların Özgür İradesiyle belirleyecekleri Demokratik bir Barış önerisinin zafere ulaşabilmesi için kendi egemen güçlerine karşı Kıbrısta yaşayan her iki halkın üzerinden elini çek diye her yoldan baskı uygulaması gerekiyor. Gün dayanışma günüdür. Kuzey Kıbrısta irili ufaklı her gün

barış için eylemler yapılıyor. 28 Şubat kadar bir barış anlaşmasının imzalanması için halk hareketi eylemleri sürdüreceğini ilan etti. Kuzey Kıbrıstaki Halk Hareketi, dünya emekçilerinden ve onun bir parçası olan yurt dışından yaşayan Kıbrıslılardan da haklı eylemlerine destek, demokratik bir barışın sağlanması için dayanışma talep ediyor. Halk Hareketi sadece Türkiye ve sadece Yunanistanla tek başına entegrasyondan yana olmadığını, ama bu ülkelerin halkları da dahil, dünyanın daha büyük bir parçası olan AB 'de Avrupa Birliği Halklarıyla birleşmeden yana olduğunu ve insana yaraşır bir düzen için mücadelesini bundan sonra bu çerçevede sürdürmek istediğini açıkça ifade etti.

Halk Hareketinin bu dayanışma çağrısına destek olmak ve onların istemlerinin dalga dalga yayılmasına katkıda bulunmak için İngiltere de faaliyet sürdüren 12 Kıbrıslı örgüt bir araya geldi ve Kuzey Kıbrısta başlayan ve giderek tüm adayı saracak olan halk hareketiyle dayanışmasını göstermek için, 28 Şubat kadar bir dizi etkinlik düzenleme kararı aldı. 12 örgüt, Kuzey Kıbrıs Halkıyla Dayanışma Eylemlerini, 'Kıbrıs'ta Barış İçin Platform' adı altında sürdürmeye ve halkın eşitliğini, özgürlüğünü garanti edecek,

halkın iradesinin temsil edileceği demokratik bir çözüm sağlanana kadar da mücadelesini sürdürmeye kararlıdır. Kıbrıs'ta Barış İçin Platform, Halkın sözü sahibi olacağı ve özgür iradesiyle karar vereceği demokratik bir barışı savunan herkesi bu dayanışma çalışmalarında görev almaya, ve şu anda bu mücadelede başı çeken Kuzey Kıbrıstaki Halk Hareketine destek sunmaya davet eder.

Kıbrıs'ta Barış İçin Platform

Adına Hasan Raif

03 01 2003

Kıbrıs'ta Barış İçin Platform'a katıldığını açıklayan kuruluşlar şunlardır:

Kıbrıs Türk Demokrasi Derneği

CTP Londra Dayanışma Derneği

TKP Londra Dayanışma Derneği

BKP Londra Dayanışma Derneği

YBH Londra Dayanışma Derneği

KSP Londra Dayanışma Derneği

YBKP Londra Dayanışma Derneği

Kıbrıs Demokratik Haklar Komitesi

Kıbrıs Türk Toplum Merkezi

Kıbrıs Londra Güzel Sanatlar Derneği

Kıbrıs Türk İnsan Hakları ve Özgürlükler Derneği

Kıbrıs Türk Avrupa Birliği Forumu

Kıbrıs Barış Platformu: "Denktaş Aşağı, İmza Kağıda!"

Kıbrıs Barış Platformu: "Denktaş Aşağı, İmza Kağıda!"

Londra da Sol ve demokrat örgütler 3 ocak 2003 tarihinde Kıbrıstaki halka destek verebilmek için farklılıklarını bir kenara bırakarak bir araya geldi ve bu birliktelik Kıbrıs'ın Kuzeyinde ayaklanan halka destek olabilmek ve taleplerinin lafta kalmayıp gerçekleşmesine bir katkı koyabilmek için gerçekleşti.

İki toplantı ardında yapılan görüşmelere 12 örgütün katılımı 28 Şubat tarihinden önce Denktaş'ın hanedanlığına son verme ve Annan planına imzanın atılması taleplerinin desteklenme kararı alındı. Bu kararların Kuzeyde yaşayan halkın talepleri olduğu ve bu nedenle bu doğrultuda çalışmalar güdüleceği belirtildi.

Kendisini Kıbrıs Barış Platformu olarak adlandıran birliktelik tüm Kıbrısın barış ve birlik içinde yaşayabilmesini ön koştu.

Toplantılarda öne çıkan sloganlardan en çok göze batanı "Denktaş aşağı, İmza Kağıda!" oldu.

Kıbrısın Kuzeyinde bulunan partilerin İngiltere Dayanışma dernekleri ile birlikte Gazeteler ve demokratik örgütlerden oluşan platform 9 Ocak tarihinde Kıbrısın güneyindeki parti ve demokratik örgütlerin İngilteredeki temasları ile

eylem birlikteliklerini belirlemek için tekrar bir araya gelecek.

Düzenlenecek eylemlerden biri Şubat ayının ilk haftasında Kapalı salonda gösteri olacak. Bu eylemde hem İngilterede yaşayan Kıbrıs halkını bir araya getirip Kıbrısta mücadele eden kardeşlerimize maddi ve manevi destek olabilmekle birlikte Kıbrıs halklarının gerçekte anlaşılabilirliği, Kıbrıs Sorununun aslında başımızdaki burjuvaların sorunu olduğunu dünyaya duyurmak olacak.

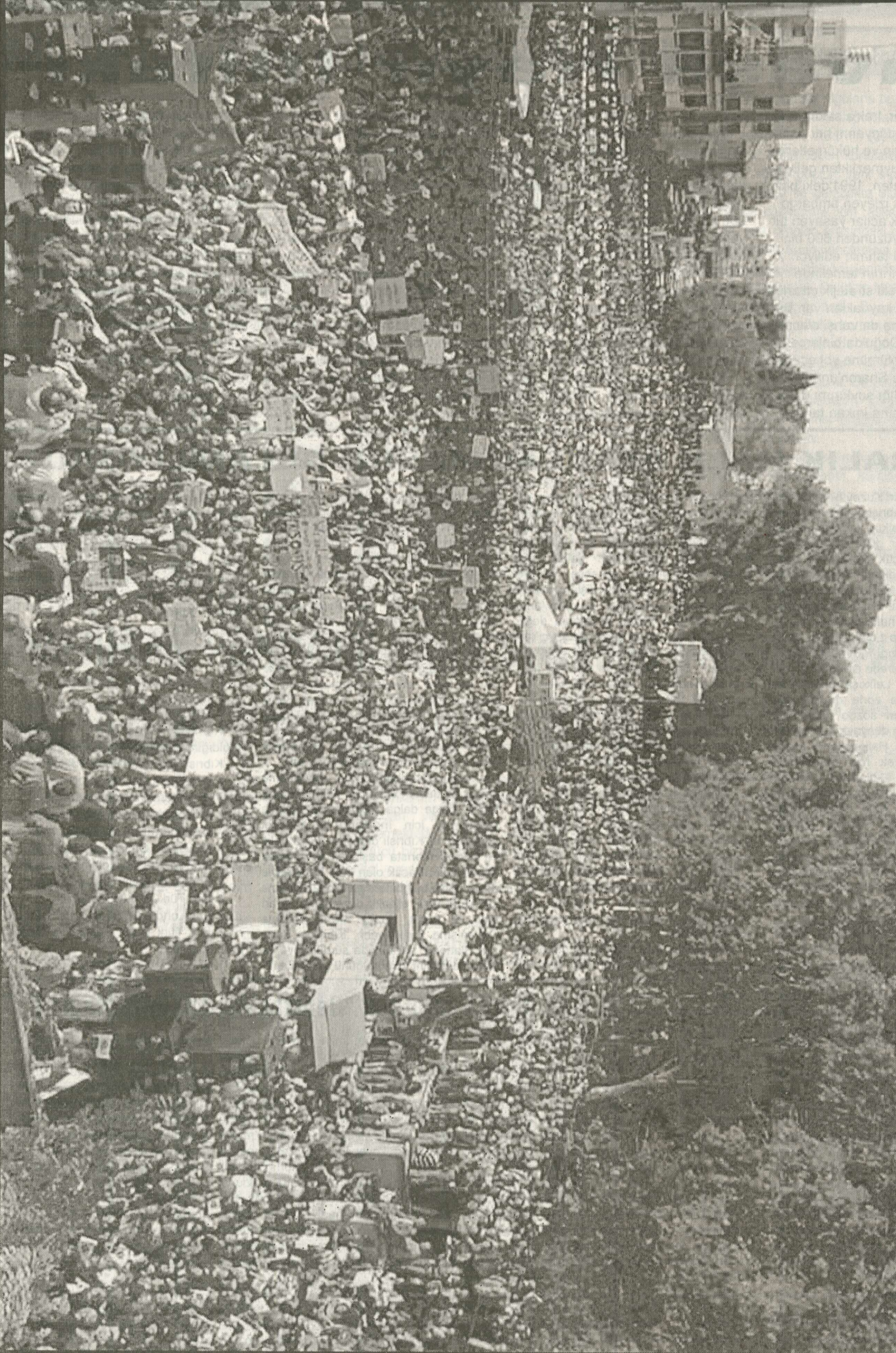
Kıbrıs Barış Platformu Denktaş'ın Kuzey Kıbrıs hakkını temsil hakkının olmadığını, Kıbrıs'taki mevcut parti ve örgütlerin halkın taleplerin doğrultusunda temsilci olacak örgütlenmeye gitmeli olduğunu öne sürdü.

Katılımcıların sürekli olarak vurguladığı "Halk artık Denktaşın temsiliyetini tanımıyor, bu işi Denktaş çözemez ve çözemeyecek de. Bu işi artık bizim elimizde..."

Kıbrıs Barış Platformu çalışmalarında başarılar diler destekçimizi sunarız.

Her şey Anti-Emperyalist Birleşik Cephe İçin!

İSTE HALKIN KARARLIĞI

Kıbrıs'ta
 Sosyalist
GERÇEK K

Sahibi:
Kıvılcım Yayıncılık
Kollektif Ortaklığı

Adres: Marmara Sokak,
No: 31 Lefkoşa-KIBRIS
Mersin 10- Türkiye

Baskı: Mavi Basın-Yayın Ltd.
M. İrfanbey Sok. No 30 Lefkoşa
Tel: 0392 228 31 05

web: www.st-cyprus.co.uk
e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk